

1828
5

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

و جواب نامه سلطان را شکوه و حینیکه را در دایره ای نوشته

[illegible]

مطالب بنیادین و توسع بنیان خواه و مانع انتفاش روبرو با لاکر و نمیدانم

زمان است ایضا را مکتوب شامی و دستداران که فیض صحبت یاران بود
 مکتوب یاران را به انچه از تفایث و وار زمان و شور و شل احوال او ضار
 مند و ستان و نیرنگی چسبید گردان زبان زد و خائمه فصیح البیان شده و بود
 در مرآت بنمید و بالا جلوه عیان نموده بر خاطر خطیر و الا که مرآت حقائق نمایشی بیاست
 روشن است که ممد و وزی را و فرج کشته فات و احتجاب عیون مکرر ^{۱۳} مکتوب فیض
 و تقاطع مقتضای است نامی ریح و در این چارست موجب نقصان کمیا و برهما
 و نیزه روان و فرخ جان آرا نمی شود و از این گونه عوارص هیچ وجه زکات چهره
 مقتدر است می آرد و در طلب و در نهایت غایت ارض و سما و دوستی و دوستان
 عمارق الوالی ملتمس و بهشت و سترش عذاب توکل را بخوار بود و کلفت نگردانند

این چون اتفاق افتاد که در این عصر پر نور از شرفهای بیخود برآید و بر آینه های ابرامی
 رنگی اندر آید و به هر عالم فروزینی اندکی است شریک در باب استادن عدا که
 و تصدیف ملک بملک بر زبان خدایه اظهار تباری شده بود و با صبح اطلاع و الهی رسید چنان
 متوق ملاقات فائض الانوار دیدن دیدار فرخنده آثار فوق العایت است مناسب شیشه
 بود و در هر طریق دوستی و دوستی و چنان می نماید که در هر فروری مجلس اسن و کسمان می باشد
 سنت سینه جد محمد و در شان خود چنانکه بعد از نشان ایاتی نیست ملاقات سعادت نشان می
 تریات ملک بیکر ایراد و وقوع حادثه و شامه و بهیچ نه است خافین جان متینا نظر
 و در این حق است بجهول میوز و در باب آوردن بعضی اسباب است که در بوده که خاصه متعلق و در
 متش باشد رفته شرف به خود و اتفاق رخا صا و در شرف که در است اسباب شرف و در آنجا آورد
 نشان استعانی بعد از تائید ساس که می خا خطر سالیان بوشه و شمه بهر رهنمی نشه و در است خا
 و در سلطنت و جلالت و غریبه میفرود نظر که میا از خوا به بهجت است انجام سباب
 سلطنت و گاداری سرشته که سوم و او ب خدمت فادن باالت که یکی از طر و نمان برزم
 به و وجد است تعیین شده متعاقب حر از این سعادت خود بدین و ضمیر نور و بیع ضیا گستره شوا
 وقوع حوادث که در است خود شوق خود مند بود و آفتاب حصول مال زافق اقبال معون از
 اقبال طالع و اربع با و جواب نامه خواندگی و روم که مصوب است
قاسم تار و شمشیر که در سده بهارستان یگانگی و التیام و شمامه
 اجماع روح حسن و غار و انجاد منتخب مجموعه دوستی و واک شرف و شجوه همیشه بهار حدیقه
 به و در این معنی که مومن است محمودان و در و ت خمامه علی حضرت آسمان رنعت خصما
 به و در است خود شوق خود مند بود و آفتاب حصول مال زافق اقبال معون از
 اقبال طالع و اربع با و جواب نامه خواندگی و روم که مصوب است
قاسم تار و شمشیر که در سده بهارستان یگانگی و التیام و شمامه
 اجماع روح حسن و غار و انجاد منتخب مجموعه دوستی و واک شرف و شجوه همیشه بهار حدیقه
 به و در این معنی که مومن است محمودان و در و ت خمامه علی حضرت آسمان رنعت خصما

این چون اتفاق افتاد که در این عصر پر نور از شرفهای بیخود برآید و بر آینه های ابرامی
 رنگی اندر آید و به هر عالم فروزینی اندکی است شریک در باب استادن عدا که
 و تصدیف ملک بملک بر زبان خدایه اظهار تباری شده بود و با صبح اطلاع و الهی رسید چنان
 متوق ملاقات فائض الانوار دیدن دیدار فرخنده آثار فوق العایت است مناسب شیشه
 بود و در هر طریق دوستی و دوستی و چنان می نماید که در هر فروری مجلس اسن و کسمان می باشد
 سنت سینه جد محمد و در شان خود چنانکه بعد از نشان ایاتی نیست ملاقات سعادت نشان می
 تریات ملک بیکر ایراد و وقوع حادثه و شامه و بهیچ نه است خافین جان متینا نظر
 و در این حق است بجهول میوز و در باب آوردن بعضی اسباب است که در بوده که خاصه متعلق و در
 متش باشد رفته شرف به خود و اتفاق رخا صا و در شرف که در است اسباب شرف و در آنجا آورد
 نشان استعانی بعد از تائید ساس که می خا خطر سالیان بوشه و شمه بهر رهنمی نشه و در است خا
 و در سلطنت و جلالت و غریبه میفرود نظر که میا از خوا به بهجت است انجام سباب
 سلطنت و گاداری سرشته که سوم و او ب خدمت فادن باالت که یکی از طر و نمان برزم
 به و وجد است تعیین شده متعاقب حر از این سعادت خود بدین و ضمیر نور و بیع ضیا گستره شوا
 وقوع حوادث که در است خود شوق خود مند بود و آفتاب حصول مال زافق اقبال معون از
 اقبال طالع و اربع با و جواب نامه خواندگی و روم که مصوب است
قاسم تار و شمشیر که در سده بهارستان یگانگی و التیام و شمامه
 اجماع روح حسن و غار و انجاد منتخب مجموعه دوستی و واک شرف و شجوه همیشه بهار حدیقه
 به و در این معنی که مومن است محمودان و در و ت خمامه علی حضرت آسمان رنعت خصما
 به و در است خود شوق خود مند بود و آفتاب حصول مال زافق اقبال معون از
 اقبال طالع و اربع با و جواب نامه خواندگی و روم که مصوب است
قاسم تار و شمشیر که در سده بهارستان یگانگی و التیام و شمامه
 اجماع روح حسن و غار و انجاد منتخب مجموعه دوستی و واک شرف و شجوه همیشه بهار حدیقه
 به و در این معنی که مومن است محمودان و در و ت خمامه علی حضرت آسمان رنعت خصما

بنامی سکنه روزه و آتیه بین خاتم المومنین الشیخین بسط بساط عدل و آسان تاثر کوکب بر
آسمان الاثقال کاسر محمد بر ساعتی سعادات انجی و سماوی شحون و زمانی بغیضات الهی
مقروان که ابواب بیت المعمور حصول مقاصد و مآرب بقالید الطاف خالق آسمان و زمین بر رو
اولیای دولت اید قرین کشته در محار عوالت و موانع بالکلیه معتقل توقیعات گوناگون از مرآت
بحال مشاهده ام زوده و دور گردان بساط دوستی از در عجز و انکسار در آمده طالب رخصت بار و
باد که نشان محفل طاعت از دام دوام بندگی باده گسار بود و ندب و سلطنت زبان دان رموز و داد
وسایح رحمت یکتا دلی و اتحاد زبد الاثقال و عمق الاقوان اسمعیل آقا زید قمر فشر و راح
مصادقت و موافقت نموده شام کجیستی راعیتر گین و بزم دوستی و دلزار ارم تریز
گردانیده بگذریش کلمات محبت آسین و احوال صد رفت آسین با عشت
تشبیه صدقت محکوم با و صفتی اساس دوستی و ولا لگ دید چون از رواح از آسین
آن گلستان خلوت و طنبت تمجید و مودت چنین استنهام شد که عامل التعمیق به عجاز
طرز از مالاغز اجلت کثرت تشبیه و فرز طریق دوری و صعوبت آن فرج عمیق تدین
له زهدت و الما و انجیریم خورشید سیامی آسمان ساجد اشته و پسند خاطر دوستی
از قمار آن بود که آریفیت صحت ذات کامل الصفات مرضیه البهیات با قرب از منته استجنا
کرده شود و آنه اتقرب الخفیت بهینما محمدی خان بیگ یساول بحیث استقلال این
مطلب انتم نقین یافت که مقید بزیادی احوال و اثقال نشده با خف و جوه که شغل و مانع
نگردد و با مژبور قیام نماید و چون سر رشته قبض و بسط امور و وقوع حوادث و سوارخ
نزدیک و دور در قبضه اختیار و اقتدار بد بر شین و شهور و کار پر و از مصلح جمهورت
در آشنای روان شدن منقرب از حضرت مژبور خبر حلت مسافر راه و در پیشرفت
والی هندوستان درین نگلنای پر شد و شور و اختلاف و احوالی اولاد با دست و مژبور
به شین و غوغا در ممالک بی گران هندوستان بساح جاه و جلال رسید چون اخبار
در معرض صدق و کذب می باشد بقدر انچه عبار آن کجک و وقوع رسید منقرب از حضرت
مژبور اتوقت فرمودیم و درین ایام که شاید اخبار برای صدق بوشنیده نشایسته بزم اعلام
و مبدعانه

بنامی سکنه روزه و آتیه بین خاتم المومنین الشیخین بسط بساط عدل و آسان تاثر کوکب بر
آسمان الاثقال کاسر محمد بر ساعتی سعادات انجی و سماوی شحون و زمانی بغیضات الهی
مقروان که ابواب بیت المعمور حصول مقاصد و مآرب بقالید الطاف خالق آسمان و زمین بر رو
اولیای دولت اید قرین کشته در محار عوالت و موانع بالکلیه معتقل توقیعات گوناگون از مرآت
بحال مشاهده ام زوده و دور گردان بساط دوستی از در عجز و انکسار در آمده طالب رخصت بار و
باد که نشان محفل طاعت از دام دوام بندگی باده گسار بود و ندب و سلطنت زبان دان رموز و داد
وسایح رحمت یکتا دلی و اتحاد زبد الاثقال و عمق الاقوان اسمعیل آقا زید قمر فشر و راح
مصادقت و موافقت نموده شام کجیستی راعیتر گین و بزم دوستی و دلزار ارم تریز
گردانیده بگذریش کلمات محبت آسین و احوال صد رفت آسین با عشت
تشبیه صدقت محکوم با و صفتی اساس دوستی و ولا لگ دید چون از رواح از آسین
آن گلستان خلوت و طنبت تمجید و مودت چنین استنهام شد که عامل التعمیق به عجاز
طرز از مالاغز اجلت کثرت تشبیه و فرز طریق دوری و صعوبت آن فرج عمیق تدین
له زهدت و الما و انجیریم خورشید سیامی آسمان ساجد اشته و پسند خاطر دوستی
از قمار آن بود که آریفیت صحت ذات کامل الصفات مرضیه البهیات با قرب از منته استجنا
کرده شود و آنه اتقرب الخفیت بهینما محمدی خان بیگ یساول بحیث استقلال این
مطلب انتم نقین یافت که مقید بزیادی احوال و اثقال نشده با خف و جوه که شغل و مانع
نگردد و با مژبور قیام نماید و چون سر رشته قبض و بسط امور و وقوع حوادث و سوارخ
نزدیک و دور در قبضه اختیار و اقتدار بد بر شین و شهور و کار پر و از مصلح جمهورت
در آشنای روان شدن منقرب از حضرت مژبور خبر حلت مسافر راه و در پیشرفت
والی هندوستان درین نگلنای پر شد و شور و اختلاف و احوالی اولاد با دست و مژبور
به شین و غوغا در ممالک بی گران هندوستان بساح جاه و جلال رسید چون اخبار
در معرض صدق و کذب می باشد بقدر انچه عبار آن کجک و وقوع رسید منقرب از حضرت
مژبور اتوقت فرمودیم و درین ایام که شاید اخبار برای صدق بوشنیده نشایسته بزم اعلام
و مبدعانه

که درت و سپرداری و حمایت و عساکر قدرت آنرا پرده پوشش و خسلان ناخوش نظران
کریه است که در مملکت نیست زنده بر بوالفت و کجی سلاطین سلف که در حقیقت تاسیس اساس
و منست است اسباب جویند که معاندان را با کلبه دست جرات کشیده و بساط حیرات نور دیده گرد
باری چون تلافی مافات مسووند اگر ناکرده نقد و رست بظاہر است الطاف بیکران صاحب
نیرو و قوی بازو باشند درین ایام که قوا هم سیر سلطنت و قوا انفرمانی بند و ستان لال
و لباس دارائی و لالی آن دیار تیغ و متبدل است شائسته بهمت غیرت اندیش و ناموس سلطنت
حمیت کیش است که نیروی اقتدار و رخ دست و جلی المیتین الطاف جاعل آسمان و زمین
و خالق ماطین و احجاز و لای عقد کشی حقارت سدره مرتبات اندر حصوین زده تیغ ملکات
و مآزر و زکار آن گروه عدا که نفیض شیعیان آل اطهار از نصب العین خاطر عداوت و خمار ساخته
اند بر او و نه و غیر مودت و تحمیر ابراهیم ابواب از غلله فیضی ملطن و آسوده دارند که بعون عنایت
از دست بمان دولت گردون مدار فیروزی شعار و زنده بر و فکون سازی اعدای خدایت شعار
انچه لازم امداد و اعانت باشند عمل آمد و نهادن و تسامیل واقع خواهد شد و یکی از آمار میلان
خاطر اقتداس و طبع مقدس با حکام قوا هم سلطنت آن شائسته صنوف عنایت که حکم شپه بر سرش
دارد و آنکه درین وقت نامرئی با یون که چون آیت قضا و جیب الاقتداس است بهسم والی بیجا بوزن
صد و بیافت که بآن سلطنت پناه بعنوان پادشاهان سلف طریقه پرستی و مودت سلوک داشته
رفع عادی قدیبت نهاد و در صیص سانی اتباف و اتحاد و مآثر زبان قلم و خطوات قدم محمد
القدر و موفق بالفعل باشد به جاهدت این اتحاد و زنا حجه تسلط اعدای با تمام و در تلافی بزودی
نجام رسد انشاء الله تعالی ز غمت گوناگون این بوستان علی مرآة ان خیر بر کام غمخیز گردید چون
نهاد با یون و غیر عنایت مشیون منویج میباشند که تحقیق حال سعادت شمال که حاجی سلطان بود
ساترمان درین وقتی سلاطین سلف به چون اتحادی مجدد و شید گرد و درگاه گشته است و انظار
بسلوکی خاص شود امداد و جهور سر و زور و دیک که کیفیت سلاطین و حاج الطلاع یافته برسانیدن و
در دست کشای نامرئی و المار قرین مسرت گردانند چون طبع آسمان جویند و ضمیر بر جند خود باشند سعادت
و در و در و خوشوقتی آن علما و مجاهد باشد علی شرح احوال خصصت انصاف خواهد یافت همواره و مرغبات

بدرست است که در مملکت نیست زنده بر بوالفت و کجی سلاطین سلف که در حقیقت تاسیس اساس
و منست است اسباب جویند که معاندان را با کلبه دست جرات کشیده و بساط حیرات نور دیده گرد
باری چون تلافی مافات مسووند اگر ناکرده نقد و رست بظاہر است الطاف بیکران صاحب
نیرو و قوی بازو باشند درین ایام که قوا هم سیر سلطنت و قوا انفرمانی بند و ستان لال
و لباس دارائی و لالی آن دیار تیغ و متبدل است شائسته بهمت غیرت اندیش و ناموس سلطنت
حمیت کیش است که نیروی اقتدار و رخ دست و جلی المیتین الطاف جاعل آسمان و زمین
و خالق ماطین و احجاز و لای عقد کشی حقارت سدره مرتبات اندر حصوین زده تیغ ملکات
و مآزر و زکار آن گروه عدا که نفیض شیعیان آل اطهار از نصب العین خاطر عداوت و خمار ساخته
اند بر او و نه و غیر مودت و تحمیر ابراهیم ابواب از غلله فیضی ملطن و آسوده دارند که بعون عنایت
از دست بمان دولت گردون مدار فیروزی شعار و زنده بر و فکون سازی اعدای خدایت شعار
انچه لازم امداد و اعانت باشند عمل آمد و نهادن و تسامیل واقع خواهد شد و یکی از آمار میلان
خاطر اقتداس و طبع مقدس با حکام قوا هم سلطنت آن شائسته صنوف عنایت که حکم شپه بر سرش
دارد و آنکه درین وقت نامرئی با یون که چون آیت قضا و جیب الاقتداس است بهسم والی بیجا بوزن
صد و بیافت که بآن سلطنت پناه بعنوان پادشاهان سلف طریقه پرستی و مودت سلوک داشته
رفع عادی قدیبت نهاد و در صیص سانی اتباف و اتحاد و مآثر زبان قلم و خطوات قدم محمد
القدر و موفق بالفعل باشد به جاهدت این اتحاد و زنا حجه تسلط اعدای با تمام و در تلافی بزودی
نجام رسد انشاء الله تعالی ز غمت گوناگون این بوستان علی مرآة ان خیر بر کام غمخیز گردید چون
نهاد با یون و غیر عنایت مشیون منویج میباشند که تحقیق حال سعادت شمال که حاجی سلطان بود
ساترمان درین وقتی سلاطین سلف به چون اتحادی مجدد و شید گرد و درگاه گشته است و انظار
بسلوکی خاص شود امداد و جهور سر و زور و دیک که کیفیت سلاطین و حاج الطلاع یافته برسانیدن و
در دست کشای نامرئی و المار قرین مسرت گردانند چون طبع آسمان جویند و ضمیر بر جند خود باشند سعادت
و در و در و خوشوقتی آن علما و مجاهد باشد علی شرح احوال خصصت انصاف خواهد یافت همواره و مرغبات

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible][illegible]

آمد و شد می نماید و بار اقامت در کمال شرف بال محکمه و بی درجن کسنان می نماید از شایع
 حسن میلان و التیاست که اتفاق که آب باعث بران گردیده هرگاه تالیف است و در و بی اثر
 شعوره در زید نبوت ارباب حقیقت صفت محال نشین بر مستی اندر چنان آثار عظیمه و امور غیر
 گروهی است که قواف و توفیق استعین سالیان که در نشینان برده . . . بیان استعین
 بلند از می اندر چه شمس آثار جمیع و امور بیکه خواهر بود . . . بیامرجهت انظار فرخنده فرجام کرد
 پادشاهی کرستان بوجود و اوانا وجود و تخر و ربای ست بمقتضای امور فرور و فحوی صدق است
 محققان اتفاق حسن اوقات بیکه نگار است . . . و اینست معروف و معطوف بران میگرد که
 است مصافات و صداقت اندر بمبارتفاق در . . . و حشمت میرا و در الوده عموم مناس بهم در فقه
 استیناس باشد چه در سانس و لطیفان را که شایع همان و عشوق پیرو جو است درین آینه همان
 ناما شایع و انیز عمده الاما . . . الا فوان من توشن بی را یکی از طرز انان روز صداقت و صاحت
 است . . . این مرام و تشیید بانی اتیان و التیام روانه نرم و انوش علی اعلی
 حشمت و المایت پد من است با . . . نه موده خالک این مد که باعث رفاه حال نویز
 ناب بیکه اندر شایع گردیده به . . . و الا نشان مکنه زیر سیلان مکنه از فقه
 است سید آباي عظام و جلد که مرام خود نموده است از شرح بال و حصول الای و مال عموم خلایق
 و رضا جوی حشمت خالق قبول این خیر اتم دینیت بهم نموده امارت پناه ممدی خان اطلال ماکم و
 بهمت حشمت این بیت الامان جهانیا که بهماری عدالت سلاطین و نشان بر رفعت با . . .
 کیوان افراشته و از ساخته آید و قنیکه متعجب و دار و قرون و خلاصه حرکات بهر نگار کون
 توان بود نشان در گمان و انالیقان و امر او عیان و صاحبان اختیار این دولت در پای سلطنت
 و از رنگ حشمت و شوکت جمعیت در شمت نماید این مدعا بهر چه حصول پوشیده این شوقیه نیده باشد
 خا و توفیق و وسیع گردیکه تا الفاضل از زمان و انصراف دوران و دستور العمل سلاطین و نشان
 تواند و ایلان بوجود باشد تا بهم در مقام توفیق و شایع باشد و در شایع باشد و در شایع باشد
 و از رنگ حشمت و شوکت جمعیت در شمت نماید این مدعا بهر چه حصول پوشیده این شوقیه نیده باشد
 خا و توفیق و وسیع گردیکه تا الفاضل از زمان و انصراف دوران و دستور العمل سلاطین و نشان
 تواند و ایلان بوجود باشد تا بهم در مقام توفیق و شایع باشد و در شایع باشد و در شایع باشد

مکانی که در این موده و بار اقامت در کمال شرف بال محکمه و بی درجن کسنان می نماید از شایع
 حسن میلان و التیاست که اتفاق که آب باعث بران گردیده هرگاه تالیف است و در و بی اثر
 شعوره در زید نبوت ارباب حقیقت صفت محال نشین بر مستی اندر چنان آثار عظیمه و امور غیر
 گروهی است که قواف و توفیق استعین سالیان که در نشینان برده . . . بیان استعین
 بلند از می اندر چه شمس آثار جمیع و امور بیکه خواهر بود . . . بیامرجهت انظار فرخنده فرجام کرد
 پادشاهی کرستان بوجود و اوانا وجود و تخر و ربای ست بمقتضای امور فرور و فحوی صدق است
 محققان اتفاق حسن اوقات بیکه نگار است . . . و اینست معروف و معطوف بران میگرد که
 است مصافات و صداقت اندر بمبارتفاق در . . . و حشمت میرا و در الوده عموم مناس بهم در فقه
 استیناس باشد چه در سانس و لطیفان را که شایع همان و عشوق پیرو جو است درین آینه همان
 ناما شایع و انیز عمده الاما . . . الا فوان من توشن بی را یکی از طرز انان روز صداقت و صاحت
 است . . . این مرام و تشیید بانی اتیان و التیام روانه نرم و انوش علی اعلی
 حشمت و المایت پد من است با . . . نه موده خالک این مد که باعث رفاه حال نویز
 ناب بیکه اندر شایع گردیده به . . . و الا نشان مکنه زیر سیلان مکنه از فقه
 است سید آباي عظام و جلد که مرام خود نموده است از شرح بال و حصول الای و مال عموم خلایق
 و رضا جوی حشمت خالق قبول این خیر اتم دینیت بهم نموده امارت پناه ممدی خان اطلال ماکم و
 بهمت حشمت این بیت الامان جهانیا که بهماری عدالت سلاطین و نشان بر رفعت با . . .
 کیوان افراشته و از ساخته آید و قنیکه متعجب و دار و قرون و خلاصه حرکات بهر نگار کون
 توان بود نشان در گمان و انالیقان و امر او عیان و صاحبان اختیار این دولت در پای سلطنت
 و از رنگ حشمت و شوکت جمعیت در شمت نماید این مدعا بهر چه حصول پوشیده این شوقیه نیده باشد
 خا و توفیق و وسیع گردیکه تا الفاضل از زمان و انصراف دوران و دستور العمل سلاطین و نشان
 تواند و ایلان بوجود باشد تا بهم در مقام توفیق و شایع باشد و در شایع باشد و در شایع باشد
 و از رنگ حشمت و شوکت جمعیت در شمت نماید این مدعا بهر چه حصول پوشیده این شوقیه نیده باشد
 خا و توفیق و وسیع گردیکه تا الفاضل از زمان و انصراف دوران و دستور العمل سلاطین و نشان
 تواند و ایلان بوجود باشد تا بهم در مقام توفیق و شایع باشد و در شایع باشد و در شایع باشد

سرود یار و مصلحه شباتین مشحونه باز اسیر قریح تحصیل خوشلی نمود این چراغ
خوشید ضیاع مرغی افروخت مناسب چنان نمود که چدر اس اسب تازی و بند و قمر
باد شیرازی که بیکامه صید گلی را از آن آیین و بزم عیش خوشلی را از یاقوت گین این
مهرین ست در عالم اتحاد و صخب فلان ارسال دارد که آن صدر بشیر و بزم دریافت تیز و ز
معنی باین دوست یگانگی دوست بهیم باشد خند چون فرستادن باد قمر بزمه های
خوشگوار و در واقعه ثابت ناگوار و بزمه می نمود از هر قسم مزه که لازم میباید چند و قمر
شدن بیکه پیوسته بیکامه تازی عیش خوشلی و کامیابی و کامرانی باشند نامه که بوال
ملک روس نوشت که بجهت برپاس بیکران و نقود و دلی بایان شمار
جناب و ثوابی تواند بود که باب روان حکم جای ریاضت غراب آیین اصناف انسان و
نوع حیوان و قسم نبات و جماد و از زمین عدم مرگ حتی بخت شگفتانده بلخ و وسیع
الفضای وسیع آن ربای امکان را رونق و بها و نشود تا که است فرموده بقا قیامت بالظفر
بهران هزار صورت بدیع که یک رقم از آن فصل ستا و چهار و ششم تنوره ایلا گشت بر روح
بهستی نقش نموده گوهر شب چراغ ثواب و ثبات را از بجز رخا حرکت بخواهی قدرت بر آورده
چنین راه سالکان بطریق خدائی گردانید و مذاق هر یک از تشنه لبان مهمل عذب نجات
را از چاشنی معرفت گشت شمدی چشایند و صلواتی منتها بر سید و سرور نبی
و سید اصفیاء و امدادی اقیام محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که انوار با صفا و کمال
و چراغ خلوت عرفان و علت غائی ایجاب و نتیجه صغری و کبرای مبارک و معادست آباد
و بعد از گذرسته بندی بهادرستان محبت و منفعت بر برای مهر نیای صد اوقات انما
پادشاه و الاجاه و شصت و شصت مستور نماز که نامه نمودت ختامه که درین وقت مصوب
پنجین بحیث مختص مسانی مصداقت و موافقت که با آنجن بدینها بین سلاطین فی نشان
را از یارکان این ده دولت مملکت نام است حکام داشته ارسال نموده بودند در وقتی مرغوب و زنا
منسوب که خاطر دوستی و خوار از انظیم و شیخ و سلطان و درین دولت فراغت حاصل نموده و در
عصوان فی دایان مفاخ عنایای بروی و زکار نشود و نشان و بای نامی حصاری و معاندان

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 شماره ثبت کتاب: ۱۳۴۵
 شماره قفسه: ۱۲۳۴
 تاریخ ثبت: ۱۳۴۵/۰۵/۰۱

بیت در شسته نفس پاره پاره علوم است چو که دل مستی ناپایدار توان بست و در
 معانی لطیف زوایای شمع کهن اوراق ایام را خوانده و غدا
 خمیر فشانده اند اگر آن خواب را بدید و نیاید دل باری
 ندارد و یقین جفاست که آن سرگردان را برباقت
 نذر محضان در حقیقت مین و نسیب لاوای حیات لرزان محضان کیا و ایام پاره لوهر جوینده فرخ
 نقش ریت را از زینت کسب غصه می برآورده اند آینه خاطر اعتبار را کو و گفت سخاوت اندر گردانید و در
 نیز که نذر آن نشانی است از روی آگاهی در تحصیل مضیات الهی عفت نموده ایام حیات را بخوبی
 و کامرانی خود نیکو گذرانید و درستان را در وقوع این تغییر شریک غالب خود تصور نمود و چون
 در تنبیه آنست که زین ملک بقدر امکان قضا عطف خنان از دار غرور بسای سرور میفرمودند و چون
 آن دشمن که غرضش مظهر ایشان نقل مرید بنمونه مطهره مشرف علی شکستنا اهل الف سلطه تجربه کرده
 و قیام بنقد و عیابا مقتضای قوانین شایسته است و مقتضای برده ای اولیا و اولیای می باشد
 اندازد و دست ملت لازم نموده که شخصی را که اصف...

و تسویان سلطنت بپناه فرموده و آن بر بندگی او و ملک سلطنت خردمند جمعیت و تصدیق و سپس
 میلان خاطر و الا و نقل نشین آن ساق و ملک قضا نماید و اندر پاره انشایه خندان را روانه خدمت
 سامی نموده که به آنچه رای آفتاب ضیای اقتضا نماید بفرمایسم که پیشکاران دولت و الابرار
 آورده اند که آب آمال از اوقاق و اقبال و جلال طالع و لایع باد ناممه که در **طلعت بار**
ساده هندوستان نوشته تبارک الذی یسبح له
 الملك و هو على كل شيء قدير الذي خلق الموت والحياة ليبلوكم اهلکم
 احسن عبادا و هو العزيز الغفور هرز و اهرنیا شش بیرون از قیاس و لایک مثلای محمدت
 لایتنایمی اساس که در حقیقتش که خرد و خرد من دقیقه شناس برعل و یا قوت آفتاب
 و ماه راجد آید شمار بارگاه مالک الملکی تواند بود که در آن **خدا را در از خجسته خاتمه و ایل و کسب**
 لباس نخل و التمام پوشانیده و بخور اسرار و خارق رموز اسرار گردانید و اوراق پریشان وجود
 انسان را که محتاج است به نعمت الهی و اوراق طلسم خدا شناسی و آگاهی اندازد و شسته التیام شیران خدا

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 شماره ثبت کتاب: ۱۳۴۵
 شماره قفسه: ۱۲۳۴
 تاریخ ثبت: ۱۳۴۵/۰۵/۰۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة وعلماً
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وبعد فقد حضر في مجلسي
العلماء والفقهاء
والشيوخ والمحققين
في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥
هـ الموافق لـ ١٩٦٦
م في مدينة طهران
العلماء والفقهاء
والشيوخ والمحققين
في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥
هـ الموافق لـ ١٩٦٦
م في مدينة طهران
العلماء والفقهاء
والشيوخ والمحققين
في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥
هـ الموافق لـ ١٩٦٦
م في مدينة طهران

مجلس تہذیبی و ادبی دہلی

و نظر الوالی تقدیر شانس پدرش ادنی دارد و منت خداست که والی و الاوت در
آن ولایت تیر سالک طریق دوستی و کیمیست و الفت مست لازم نبود که به نظر
امری که در حقیقت غیر نشأتین آن عالی جاه در ضمن آن دست بیج و رفاه حال جانین
در تحت آن مندرجست مبادت نماید و چون تفرقه و انکسار بال مشتی پیریشان احوال
بغیر از ناخوشی نمودی حضرت مدبّر متعل دو پهل شمر و منبج اثری نیکو در دلفین حاصل
ست که بعد از تمیق وادعایان این مقدمات که در حقیقت باعث بران دوستی انجالیجه
مرغیة البیاضت است و اعنی امری که موجب استرضای خانی و ترفیة حال خلایق است و این
بود همواره سمند دولت در زیرین و بوستان سلطنت از نگارهای حصول مایه نگین باد و در
جواب نامه عبد العزیز خان نوشته شد که از دوستی و موالات
و بوستان موالات و مصافات اعنی نامه صداقت تمامه عبد العزیز خان اسیار آب اثرش بر ما رسیده
و و داد پرورده و محاب دوستی و اتحاد است در و میگیریم چون عنایت حضرت یزدان جهان بجام
در هر وقت شاید طلب روانی تمام بود کمیت و کمی و کیادت بی تمام اتحاد و سایه و ضمیمه انور و
باطر فیض گستر اسیر آن بهار دوستی از رفعت و توجّه و مستزاد گردان جهان و کیش همه اوقات و نظر
وقت جوهر نگین الفت پسندیده دیده دریافت جوهر این دانش و صیقل فایان بهینش می باشد
همواره بطرح نظر حق بین و مکرز خاطر حقیقت گزین است که رعایت این امر ستوده نسبت
مصافات اتم بر وجه اتم کرده شود و نقد کمال عبار این مدعا بحک قبول طبع معلی رسید بپوشه سال
نشان و ابدا دوستی و کیمی بوده مطالبی که در خاطر محبت ذخائر داشته باشند بموقت ابلاغ
مانند که کارکنان دولت ابدیت دوران عدلت با تمام آن مأمور گردند **نامه** که
عبد العزیز خان نوشته از نتایج التفات اجرام علوی و امتزاجات اتمات
فلق خوش نشان **نشان** بوالدرا حال تنظیم و شیرازه کتاب و وجود افراد مکونات بسبب این
مال و التیام و اجتماع ملوکمست ارکان میان دولت اعلی حضرت سلطنت و عدالت و
بیت پناه شهادت و بسالت دستگاه نصف و معدلت استباه و الاجاه زمبیده سن لیل پایه
خلیل طرز زنده تحت رفیع الاکان قالی عبد العزیز خان از زشت و توقیف مصون و گماهی

[illegible]

۳۸۵

باقی حالات رجوع به تفریق فلان است اعتماد خواهد نمود نامه که به
عبد الغزیز خان نوشته شد چنین پیرامونی است
محبت و حدیقه طراز کار دوستی و الفت رنگ آمیز بارستان اتحاد و یگانگی متصل و متصل
جست و یگانگی احیای نامردودت شماره و کتاب عزیزین شماره عبد الغزیز خان که رنگ آمیزی نقوش
بدیهه مالی و ریاض خلوت و دستان را نامی ششین از بیست و مصوب عمده الا شامل و ذریه
الاشباه فارس شماره خدانی یک تاعمره و دقیقه مالی و صبح سیانی چنین پوری حاجی امیر
در حسیکی ابواب فیوضات بهار از ریاضین و از مار بر روی روزگار کشاده و ساقی و فزونی
صلای عام میگشت بران لاله گل در داده اسباب حصول مرام آگاه بود از درو و مسو
چه که ای بهاری تازه و طرح نگار عشق بی اندازه گردیده باعث از دیار و دوا خوشدلی
شده و حیکه در باب بیضی ابل مثال که رنگی نگارده رای سالک طریق نکال بوده سه
از دیار و طاعت پیچیده بودند و متابعت و طاعت عموم خود و از کبر و رفقه و قلم حولات شده
بود چون شکل و تشبیه ربانی دولت و اعتدال در سلطنت اگر چه بهشت بهشت و بهشت و باعث
استیلا و لاتناهی و مسرت و لافند و شخصی متذللین است که بنای خود دلال کذب و تفاق مانند
ضیای شمع ششین زیاده بیک نفس نتواند بود و چراغ اقبال اندکی و نیک سرانجامی ارباب
وفاق و متداف و فرغ و شمع عالم افروز خواهد داشت آنچه در باب حضرت ابوبکر کمال زبانزد
خامه و صادق البیان شده بود و متین شخص تصدیق و از حالت که ششم و مندی سخن سلاطین که طراز
کمال ملوک و ملوک است از آبیاری بحال انهای محمود و بر زبان خواهد دید ملاطمت شیوه
استاد و مناسبت میزد و آینه پیسته فاتح ابواب و مرام سلطنت بوده با اعلام فتوحات تازه و تزیینات
بی اندازه دست انزای قلوب و دستان گردن پیوسته گلشن دولت و اقبال راهبار و انظار
مسند و مقاصد بیانشا باد نامه که بابو الغازی خان علی اوج خور
شده نامه و سنی طراز و مکتوب لازم الاغلا سلطنت پناه ابو الغازی خان که ششم و مندی
بیس و گونهای گفته و فخره و تفاق میدین مرقده خامه و مولات ختامه شده بود و رسا عتی
مسعود که ابواب فیوضات غمی بر چه بخت ظفر فرجام باز و دست اقبال بر سر گلزار

باقی حالات
 عبدالح
 محبت و جد
 حشمت و بیک
 بدیع و مالی
 الاشابه فافا
 و حسینیکی
 صلاحی
 چه کار
 شد شرح
 بود چه
 استیلا
 و فافا
 خام
 کمال
 از
 باقی حالات
 عبدالح
 محبت و جد
 حشمت و بیک
 بدیع و مالی
 الاشابه فافا
 و حسینیکی
 صلاحی
 چه کار
 شد شرح
 بود چه
 استیلا
 و فافا
 خام
 کمال
 از

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بیان بادشاه که بیادشاه چارو نوشتن شد تا گهای جریته

صدالق و داد و ریاضین نورت نسیم سبائین الفت و اتحاد در بهارستان لطیفی و لیتام را نگه داشت
مقام دوتا است شاخسار خجسته بلند و نهال گلشن دولت احمد حضرت سلطنت و جلالت نماید
بست رفعت و تگاه شهابت و بسالت انبساط عالی جهاد تقاضا و دومان سلاطین کاظمی
خلاصه خاندان خوافین امداد فریاد سیر سلطنت و جهان پانی مجالس و رنگ بهت کامرانی
شخص عواطف الملک الاله ادام انصار قبایه و سبائیه مائینا و نگارن سلطنت و فرمانداری
کسوفتنگ گلهای کامرانی و اقبال خرم و خندان و از رشحات زلال علی سبذات عنایات الهی طراوت
پذیر باد به یمنی طریقت امداد محبت بی پایان بلوح ابلاغ جنون عمارت شش می باید که برادر لطف تو
و خودم و صفات لیالی و ایام مشقت و محروم است که ابای عالی مقام آن تقاوه و دومان
نمودار و سلاطین مابقه ماکم لکن خضر سده از طریقت نبی و بیداری و کمال حسن عقیدت و
اندام صمدی شرف و بی عقده کشای خاندان ولایت و امانت همواره دست توکل و اقتضا
ایا بیال غیر منشی شمال دولت و اقبال ایدی الانصال ابن ده دومان والاکه در حقیقت موجب
ابرتری و علو شان و تاجار امیدگاه و اعظم سلاطین والاکمکان است انوار ساخته عجلال حمایت
رعایت اولیای دولت ابد قریب و گلشن سلطنت و فرمانداری کجین مراد سلطنت بهت عانمت
این استان خلافت مکان مطلب و او کامیاب بجز ده ساس عداوت و موافقت هم یک
مشافرن عالم قدس بدوام خلوص عقیدت و خدا صمدی و حکم و بیان است نشان با نظر
اسباب بیزیش و البیاد و نمی مشید و حکم می بود و چنین فیما بین آن است و فیضیه نشو و نما
وفاق و طریقت کجی و حسن اتفاق و سجدی سلوک می می باشد که بجهت تقاضا و عرصه ملکات مرا
شبان خیال مرور و عبور محال و مسموم اندیش ابدان است مستطاب اندیشه و طه و تسه
بی حاصل چون نقش شرب نیمه و با وجود ظهور و شریع این عالمی حقیقت طرازه و بی چند است
عقیدت اندیش از شما بر اه افقت و ارتباط قدیم عاقد و رسیده سبک سبک بی گمان را که
اشیا و کجایی میور و و اجاس و سنی از به جانب یونان امر خوب مدور نشسته و
حقیقت و بلبان مدبر میا و کوه و غایت و بیایه مشتی در نظر همانان خود ظهور میور

که بدینهای دید بر نیروی هم افقت و معاخذت این دو زمان معلی دست جرت از احوال و احوال
خیر یا ال ایشان بریده و پای حسرت از اختم آن ملک کشیده بود و بجا بی تسلط و مبتدا اتفاق
افتاده بنسب و غارت احوال سلمان و شیعیان هر گرم با در بدجهدی و دلیری ساخت کنون
که در این فتنای مهمل کن کرده که شای سوانح آن حد و دشت بود و بواسطه سائل مرغوب مجرب ساس
روابط قدیم گردیده اند از آنجا که خاطر همین حقیقت گزین متوجه انتظام احوال خیر یا ال واقفونی
اسباب گامی و کامروائی و اقبال ایشان می باشد بحسب تشبیه مسابقی محمود و تحقیق احوال اعلی
محمود آن زمین اخلاص کنیشان بنده زاده قدیم مرزا محمد تقی که کتاب را خاصه بشه بقدر روانه
آن صوب صواب اساس فرمودیم که دخلوت ساری حضور را در کفالتی گلمای راز و رسانیدن
توجهات باطن فیا فیجی استخشیف کجی و دوا داشته بعد از دراک مطالب و مکنونات ضمائر علی اسرع
بحال مبحث نموده برنده زمانی استقامت احوال فیوزی آشتال آن عالیجاه خاطر مهر
فروغ انور را برین اساس و اطمینان گردانید چون قضیه ناگزیر سلطان مبرور و مغفور سیم نفی
به این بریدای که به تعزیت و تمینیت بر زمین مهلت دوست نواز لازم می نمود و ایندانشدار
رین اوردیم الامام و فرمودیم که رنگ که در وقت و اوت ضعیف اقدس را که از وقوع این قضیه کمال
آسرونده و ابعید فیضی می تمینیت مستداری آن شائسته او رنگ و فانی و سلطنت هفت سازد
ز آنجا که جنس غیر بزرگان میای حیات در منزل بی قیای جهان فانی گرد آشتنی و غیرت حرارت
زوال و فنا چنانست بدست که آن گاه داخل شناس ز حدوت این فتنه جام که فروری نافر و دراز
بر ترست نه باغ و دانه و شناسخته بطریق رضا و تسلیم سلوک خواهند داشت درین وقت که کنای
دوستان و دوستان انیسلا کلمات عملی قیرن خلخال و قوایم سر جرات و فوایدی افکار گفته
همست بنیاد و تشبیه بی ثباتی و زوال است نقشه ناموس سلطنت و بدین روشنائی حمیت سلطنت
در دنیا میباید که بهر و بین آبا غلام سلطنت پناه به مشار به متفق و هم باز و در بکات وقت
بجستی صاحب نبوه و جوان ایام تلافی و انتقام باقی اسباب طلب است این دو مانع الا بقایات در توانا
حساب اماد و وفایت را که این مطن خلخال باشند و تحصیل نام و دیر و فوایدی خصم و قوام
رنگ که در وقت از اینته اقبال و دود و نغمی نماند که رنگ فواید وقت و سزار می اموال و زجرانان

[illegible]

۱. **مقدمه**
 ۲. **فصل اول**
 ۳. **فصل دوم**
 ۴. **فصل سوم**
 ۵. **فصل چهارم**
 ۶. **فصل پنجم**
 ۷. **فصل ششم**
 ۸. **فصل هفتم**
 ۹. **فصل هشتم**
 ۱۰. **فصل نهم**
 ۱۱. **فصل دهم**
 ۱۲. **فصل یازدهم**
 ۱۳. **فصل هجدهم**
 ۱۴. **فصل نوزدهم**
 ۱۵. **فصل بیستم**
 ۱۶. **فصل بیست و یکم**
 ۱۷. **فصل بیست و دوم**
 ۱۸. **فصل بیست و سوم**
 ۱۹. **فصل بیست و چهارم**
 ۲۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۲۱. **فصل بیست و ششم**
 ۲۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۲۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۲۴. **فصل بیست و نهم**
 ۲۵. **فصل بیست و دهم**
 ۲۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۲۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۲۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۲۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۳۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۳۱. **فصل بیست و ششم**
 ۳۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۳۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۳۴. **فصل بیست و نهم**
 ۳۵. **فصل بیست و دهم**
 ۳۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۳۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۳۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۳۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۴۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۴۱. **فصل بیست و ششم**
 ۴۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۴۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۴۴. **فصل بیست و نهم**
 ۴۵. **فصل بیست و دهم**
 ۴۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۴۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۴۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۴۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۵۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۵۱. **فصل بیست و ششم**
 ۵۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۵۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۵۴. **فصل بیست و نهم**
 ۵۵. **فصل بیست و دهم**
 ۵۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۵۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۵۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۵۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۶۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۶۱. **فصل بیست و ششم**
 ۶۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۶۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۶۴. **فصل بیست و نهم**
 ۶۵. **فصل بیست و دهم**
 ۶۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۶۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۶۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۶۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۷۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۷۱. **فصل بیست و ششم**
 ۷۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۷۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۷۴. **فصل بیست و نهم**
 ۷۵. **فصل بیست و دهم**
 ۷۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۷۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۷۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۷۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۸۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۸۱. **فصل بیست و ششم**
 ۸۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۸۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۸۴. **فصل بیست و نهم**
 ۸۵. **فصل بیست و دهم**
 ۸۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۸۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۸۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۸۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۹۰. **فصل بیست و پنجم**
 ۹۱. **فصل بیست و ششم**
 ۹۲. **فصل بیست و هفتم**
 ۹۳. **فصل بیست و هشتم**
 ۹۴. **فصل بیست و نهم**
 ۹۵. **فصل بیست و دهم**
 ۹۶. **فصل بیست و یازدهم**
 ۹۷. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۹۸. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۹۹. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۱۰۰. **فصل بیست و پنجم**

تبار رقع متدانت است لازم است که بار سال این تذکره دوستی محرک سلسله کجی کرده است تمام جوانی
فات مرتبه السجیات نماید و قدیری از شراب لعلی که قفل دلمه را کلید باقیوت و روح را کبیر و جان را
قوتست چراغ راه گمانی نموده بعد از نزد ماعی ازین صفات میگذرد گمانی با طهارت شاد کامی و علاج و علاج
که با دهن بی خمار محموران محض دور است دماغ آشنایی را انشا بخیش مرست بی اندازه خواهند ستانامه

که سلطان مراد بخش نوشته تازه گلک بهارستان دوستی و موافقات و تشریف
بوستان جشن ملاقات لبیلستان طرز صداقت و مودت طوطی مرآت صفای طوطی و صدا اعیان مکتوب
والا دما مرملی در و فیکه شواهد مرهم و شمس کام در جلوت ساری حصول و محال قرب حصول از بهرقت تمامی
آهسته پیرایه بجز مژده ذات شریف در کارند آشتی مانند بهار چمن و شمع با چمن فیض و در داریانی دشته تانشر
رواح قلمت و جاشی حلاوت و بلطافوت احسان کتیا دلی و محبت و ادای سخنان دلاویز صداقت و تانشر
دوستی و ذلالت کجی و سامو کوش بر آوازی را عزیز آموذ و شکلاوند و مجمع سر و گرد و دینار آوازشا خا دوستی
نیست شمار به رطل لبست و در بهر ناز آمد و غنچه در محبت متزل که آتشش تو بهار گمانی است شگفتن آغا
نمود و حاصل بحقیقه و داد و تقسیمه اتحاد و باینکه شیوه پاسداران کوز دوز با شد در حریم عزت که از غبار
وجود اغیار سر و آراغش نا محزون مخدرات راز مصفا بود و دایع روز مکتوبه را که است بلیغ آن حواله
نیربان سخن طریزان قابل امانت داری جواهر زواهر را برشته بود و بموقوف عرض رسانید و بدین
حال بختان مودت سامان شد که بزم بندگان و اتحاد که بر شش و بدنام

بابو الغازی خان نوشته روح نبوت از حسن عقیدت و احلاص و شایم
مبارکستان کجی و انحصار عینی نامرئی است نشان صدق عنوان ابو الغازی خان در
چنگله و سبیت احمد که مبینی و کوه داری و مباحث عنایات سبحانی بر چهره آمانی و آمال گشوده
نماید تا سبب در شب در وقت صبح چه در قیام نمود و به تامل و نظر و قیام شناس و مطرح شد
مست و شمس تابان که در بهر ناز آمد و غنچه در محبت متزل که آتشش تو بهار گمانی است شگفتن آغا
نمود و حاصل بحقیقه و داد و تقسیمه اتحاد و باینکه شیوه پاسداران کوز دوز با شد در حریم عزت که از غبار
وجود اغیار سر و آراغش نا محزون مخدرات راز مصفا بود و دایع روز مکتوبه را که است بلیغ آن حواله
نیربان سخن طریزان قابل امانت داری جواهر زواهر را برشته بود و بموقوف عرض رسانید و بدین
حال بختان مودت سامان شد که بزم بندگان و اتحاد که بر شش و بدنام

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی

۱۳۶۷

۵۵

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

نہایت سادہ و سلیس

مجلس العلماء والفقهاء

۵۵

مجلس عمومی و اجتماعات

۴

مجلس ۱۰۰

101

اینست که آن یاقوت پناه تعقیقت فرموده محبوب خدان ارسال فرمودیم رسید
 بزرگوار است که یادار و سلاطین میهن نوشته مرزا محبت
 نامه حضرت تو جبات شاهانه و الواف و نوازشات پادشاهانه غرضت شرف آید
 کتابات ادبی و سواد اشرفیات سعادت لم نیلی ازید و طلوع نیز
 عالمساب صاحبقرانی چراغ ابد فروغ آیند دولت و ولارا از بر تو
 زوخته و قلوب احادی خفاش طبیعت را پروانه وار با تشنی
 امان این شمع فروزان سوخته پیوسته ابواب کامیابی و عشرت اندوزی بی میاخی مانعی بر
 روی منتسبان این دولت والا بار دوست اقتدار اولیای دولت مصون از گردت با نواختن
 مطالب و آرب دراز میباشند و درین ایام سعادت آغاز فرخنده فرجام جوای سید و شکار باطن نموده
 عنوان مازندران بیشتر فشان که از سائر نژادها ملک فسیح الفضا ایوان ملک شین اکنان بیا
 انوار الوان ریاحین و از مار و اصفاد صید و شکار در عنان تاب غنیمت و انکشته فشان
 هیچ ندیده همیشه بهار مغرب سادات آسمان کردار و خشم شاد و آن خوشتر شبیه انوار
 روید و چون از تار نیکی آن واقف مرا ششم نیک از خدمت والا در گاه معلی جدا شده
 عرضیه شریفین سواخ و قانع آن حدود و احوال سعادت آشتال سلطنت و جلالت پناه
 فلان خبر گاه فلک اشتباه نفر ستاده خاطر در این مقام بضایا نظیر و ضمیر ملکوت ناظر الهام تخمیر
 متعلق نظام قوا عد سلطنت و جلالت پناه مومی الیه میباشد اگر آن مغرب الحضر برود
 رخصت القواف حاصل نموده روانه می شده باشد قضا و الا اخبار صحت فراج و حقائق
 سامی و دوست کامی جلالت و سلطنت پناه مومی الیه را بتفصیل خدمت نموده و نه
 پاید بر خلافت بهیچ نماید و در حین منقض شدن پادشاه والا جایه مومی الیه طمانینه
 حسب الامر اعلی و در تحیر قیل ماده بر مرم و خوش جلا و فقر فیلبانان خواه سر طلب
 و بعد از آنکه تحصیل نموده تسلیم نمایند بهر باور و مطالبی که داشته باشد عرض نموده
 بغرض حاج و شرف اسعاف مقدون شناسد **تسلیم و رغال** محمد علی محمد
 الدوله چون قابلیت مواد و حصول اقتدار را در جلب آمان از ثبات و تحریک و جذب نمود و عوام

فصل فی بیان احوال و حال
 و در بیان احوال و حال
 و در بیان احوال و حال

۵۶
از این بیان می‌تواند گفت که
موسسین برای هر یک از این
صورت‌ها در وایسم خود
توضیحاتی داده‌اند و این
توضیحات را می‌توان در
شصت و شش مورد
توضیح داد.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

در این میان خوانندگان را به یاد آوریم که
 در این کتاب، علاوه بر متن اصلی، یک
 نسخهٔ خطی از این کتاب نیز در دسترس
 قرار دارد که به دلیل اهمیت آن، در
 این کتاب نیز به آن اشاره شده است.

غنایت خاصیت است که بر توهم مزین بقضای آن محل را در درک شایسته زیست مل میخواند
 را در مطلب کان نگین مینماید و همین معنیست که انسان را از زمره امکان و مستلزم احیان تلقی
 اعتبار بر برتر بگذارد و متفایده صل و عتقاد امور بحکف غنایت و قبضه در آتش می سازد و نقد ثبات
 و بر شدن است که در کفره قطره باران نیسان بسته است و عروس حله نشین بختیاست
 که طرازین پیرایه وجود در انتظارش نشسته در کاخانه امکان تاثیر فاعل غنی شایسته موده قابل
 تار شستنی بود و در خیال ایوان فریب الارکان بر ریگ وان موذیت مینو اگر آینه قابلیت نباشد
 مصور قیوالمسبح جلوه طور نمی نماید و اگر مرت آمادگی در سطر گرد حسن وقوع اشیا نقاب
 حجاب از چهره ظهور نمی شاید سیم و در راه تمامی عیا کسوت فروغ خورشید دماه در بهرت و
 خنیک را ازین صفای طبیعت زنده نهادم بنیش ارباب نظر لهذا فروغ غنایت و افوار زیت نوا
 بهایون ماکه چون تابش آفتاب عالجاب عام و اثرش تمام است بقضای الکائنات
 معان کما درین الذهب و الفضة بعضی ازندگان را بعلت
 قابلیت مواد حصول استعداد بر تبه والای قرب سرخار می سازد و پایه قدرش را از اکتفا و مثال
 می افزاید و مصداق این کلام و مصدق این مرام صورت احوال فلان است که از ارمایه کنه نظف
 نظایر حساس زو بطریوضات بیکران گشته یوما فیوایل آتفا قاتما بنفعا طلیح حسن خدمت و اهدا
 کاروانی و غنایت جالب آثار محبت بیشتر از بیشتر مینماید و یکی از جوهر امور مخفیه که بجاوش
 مذویشده آن خدا ص پیش ازین معاین خفا و خفا بنیگاه طور و وقوع جلوه گر گردید معادن طلا
 و نقره ملک ایران است که از معدن پاستان الی الآن نشان آن درین دیار نانی مختفا و نالی
 وجه و کمبیا می بود صورت وقوع آن در آینه آینهال نیر در بشواری جهره مینمودند و در عهد وزارت وایام
 کفایت وزارت پناه مومی البیه سخی بجای اسم از کشادین معاطا هر گردید و همچنان ظهور برز
 اومنه یب از معدود و روم نادمه تنفرنگ رسیده و باز آئی این خدمت سگالی و درست خیالی
 مومی البیه را محب و منظور انظار حسان و الطاف میبایان فرمودیم رفتیکه در باب
 طلب مولانا محمد حسن کاشانی نوشته شده مولانا محمد حسن لغایت
 بیکران خسروانه مستمان بوده بداند که چون با ساری بنگر جزئی بازای انعام منعم و وجوب تحبید در غیر

۴۴
وزارت امور خارجه
تاریخ ۱۳۰۲/۱۰/۲۵
شماره ۱۰۰۰

و در هر چه از اجزای موجودات و هر قدری از افراد کائنات
 و جهت واضح این متن است از جهت دوام و پیوستگی
 و روشن است که هر کس که این را در یاد خود در پیاید است که شریعت
 و این است و هر چه از کاه عنایت که میم طلق با عطای تو به گران بهای
 و این است و این است که عده عطا به او بنی فرمایا بخشاش عطا
 اختصاص یافته باشند و غایت این معنی بیشتر از دیگران لازم و مراعات آن فرض و مختص
 است و چنانچه این فرد و الا و بطریق معلی مشغول الذم این دین و حسب الادایا باشد بر وفایان
 و موعود و عارفان و معارج اقیان نیز در دین و دیداری و کیش و نطق و بیداری فرض عین و
 عین فرض است که معاصرت حارشان نقود و شریعت و فغان گویند و پیش ملت نمایند و شد و شد
 و توبه کامیاب و یار و از آن ظاهر و غیر عظمت و قبول و عفو و از اینها نشان عباد و جلال
 و پیوسته معانیت و مایه حضرت رحمان و خالقین و آسمان مراعات موردین ملک مسالک نفین منظور
 و در این است و در این وقت که تقویت این امر و در حصول انجام بر لطف ایام و سبحان و اد
 مطمح نظر و الا و مکرر و نظایر علی است که گاهی بنماز جماعت که در حقیقت ادای دین و جوی اشیاء است
 عدول متوسلین است قیام نماید که چون بر مضمون و حسب الادایا حاصل نماید از روی و جلال
 روانه و درگاه جهان پناه شده تقدیم این امر شریف را که در حقیقت استر ضای فرمانروای صورت
 و عین است عده عبادات و خلاصه طاعات و اندر رتبه است خلعت محمد
 و استخوان نرم نشود که فکایت از لباس طلسم و بر و خورشید را تاج فروغ برت بمقتضا
 حکمت شامه و فحوی قدرت کالمه بر فردی از افراد کائنات و هر فردی از زیر نیات مکونات را مأت
 صفات کمال آئینه پیدایی ذات عید المثال خود موده و از دره تا نور خیزد جهان آرا و از نظر فاخر با
 و مشاهیر دیده دریافت بنیایان موعود و فانی که چشم بصیرتشان از کمال الهی بخشش شریف است و در
 و فرخنده و از انعام عام آن افضل مقام یافته اند و هر کس که این کار و بی آرام این حجت و جویند
 و خوشتر از این است که در راه و در میان و غنچه را در گلستان جامه رنگ پوشانند و در راه و در میان

و هو و النعتين على معنى كذا و كذا ما في
مطلوبه من مصلح هو في ما في ما في
انوار ذات خود و بنابر ادراك حقيقه
اصطلاح السالكان بدين ذات
على است برون از افاضه خود و
كلمات از بصورت است
مشابه و صفت مقبول معنی بدهد
و لكن برون و مفاو و مفاو و مفاو
دوم معنی مفاو و مفاو و مفاو
مستفاد الكبر و مفاو و مفاو
ليست بفت و مفاو و مفاو
مفاو و مفاو و مفاو

۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶

پای نژاد و نقطه زدن آلوده است که عمر این نشان هفتاد و پنج سال است
رساوند و ظهور متنی حصول نیکو می در بادشاهان و زینا و خیران و نادر و کمال حضرت پیر و درگاه و آفتاب
فکاک اعتبار از ناسر افرا و کائنات نبیه تواند بود و لعل را حاکمات اشخاص مری لازم و سایر را
متابعیت و انکار نیست و چنانچه قابلیت مواد رسائی است و در وقت طبع جن عجایب مریاضات بسیار
سنانگی قدرت و خلوص نیت نیکوگان نیز عجب عطایای خسروان نشان میگرد و لهذا بنا بر آنکه خلا
و نیکو و حسن نیت و اختصاص کار دانی مایه جاهد مکرر یک زیر دیوان علی شمشاد غنایات شملانه و مشهور
و اطاعت شاهان و رسا سال و خرسند حال شار الیه فرموده از ابتدای فلان ساله موزی چرخ دست از انواب
پوشیده و نواب همایون که در ایام نظارت بیانات سرکار تاج و تیر لایحه بانعام شار الیه شفقت
و محبت فرمود و بجز بدستور بفرات پناه مومی الیه غنایت فرمود و بجز مستوفیان عظام رقم این
حلیه را در دفاتر خلوت ثبت نموده از شانه تیر و تبدل مصون و مجوس و داند و صاحبان
بیانات بر ساله و اصل ساخته و عمده نشاندر رستمیکه حجت خلعت مرزا محمد شریف
مستخرج نوشته چون نجوم سهاسی سلطنت و بنیاد و کتاب جمانتاب فلک عظمت و نام و
اعنی پادشاهان آسمان ناه و خسروان کوالب پناه که شهاب قیام دولت نشان در قدر اول
فلک والائی و جزئی و ماه زائد انوار کمال نشان نصف النهار بلند است و در دیده صمد
بنیان فلک انش و مجبلی کتابان بود و بنشین خاصیت مهر و نشان و خورشید تابان بسیار
و چنانچه آفتاب جهانتاب حد نشینان مکان است که نام بوستانی و زراعت شناسان طالع
وقت نور و سلطانی را با نواب مختلفه و پیر ایاتی سکینه افول است نای نشان و صاحب
امتیاز را را استوار کرده بهار می سازد و بر دست حجت حق شناس نیز واجب و لازم است
که رحمت عالمی که بجز با شمشال دیده خلاص من نیکو است و لایح آفتاب جمانتاب
و بجز و نواب همایون نموده باشد تا نیمه اردین وقت نیابت شفقت شملانه و باره
مستخرج و بنشین نجوم خاصه پیر افرا نواب پوشیده و در فرج و خیل با فادت ناه و نیکو را از نیکو
فلان شفقت فرمود و بجز رستمیکه حجت خلعت مرزا محمد شریف
ایدهن و بنشین سلطنت را در و در بنشین انواع حیوان و غریز و خفای اصناف و اوراق و اعصاب

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در عطف بناخت اور اہمیت بہت و راہنمایت بیکم و کاست از روزیکہ جن
ملت و عرق دارانی و سلطنت با باطل حسن تدبیر غواب ہمایون دادہ و بنامی صلح
مزاج را بر بنوشدار و شی عدالت با نهادہ پیوستہ کمون خاطر والا و مرکز ضمیر عدالت
کہ جمعیکہ کہ جس خدمات را علاوہ شطب مہدگی آبا و اجداد نمودہ باشند شمول
عوارف شاہان و بیجا پلٹ خسروانہ فرمایم لہذا شفقت شایانہ شامل حال فلان شد
و بیجا چہ رستم شخصہ چون خاطر دریا مفاصل سلاطین با گلین کہ مجمع لہجہ میں ہوتا
و سخا و جامع السعادت میں اولی و آخری ست پیوستہ در بحر زخار تفکر و دریایی بی نہای
تدبیر جو ریائی گوہر مقصود کہ عبارت تحصیل رضای رب دوہست میباشد و میل انہرام
و خطا ف ابن کام منوط و مربوط بہست کہ جمعی از بندگان اخلاص شعار و علما مان ویت
دثار کہ حسن خدمات او نیکو بندگی ایشان بکج امتحان و قبول رسیدہ باشند تعیین فرمایم
کہ زینو شہ سلوک ایشان رعایا و ہر ایشرا شرح البال و صلحا و اقیام فیہ حال باشند مند قدر
تعیین فرمایم بیجا چہ رستمی چون آب و مہوای ریاض و ملت والہ مدنیہ ہمیشہ
بہر سلطنت معنی متفقہ است کہ دو حد قدوشت خدمت در تہ و پرو و نہاں بندگی نمودہ
سایگستہ بودہ غارتان رکام طلبیابی از شمار آن شیرین و حدیقہ طراز از انہر و طرب
از الوان از بار و انوار آن گلین باشند لہذا از ابتدای فلان خدمت فلان را مرحمت فرمایم
و بیجا چہ رستمیکہ بہت القاب محمد بیگ اعتماد الدولہ نوشتہ شدہ
بہ بینایان معزز انفسخ آفاق و خوانندگان نفوس حکمت این شیطاقت پوشیدہست
کہ شائستگی طراز بہر قاضی جو استن پذیریم ہر نامی کاہر و میدہ و رسی و پیشہ ہر نعلری
نہست چنانچہ آراستن قاضی تعلیمت سلاطین و ایشان بلہش و ام نیکامی
کہ از عدالت و سیاست ابرو و ستہ دار و مخصوص پیشکاران کار گاہ تدبیر و
کارکنان کارخانہ عقد برست همچنین دریافت پایہ اخلاص بندگان اخلاص شعار
و خدمت اندوزان درست کردار خاص میدہ والای شہر باران و منیع مقدار میباشد
سداحمد و المنہ کہ از بد و جلوس برابر و رنگ بلند خاقانی و تخت و منیع پاس

فوت و روبرو انفس که فرش دولت برای سلطان دل است دست از کار کشد معاف است
 و دوازده است که فرمان رویان و تبلیه صورت که راه بن قایق معنی برده اند
 همواره در ... در میان صافی تمام و اخلاص دندان در است حقا کوشش میفرمایند
 و شد آنچه که نواز ... از تندی ارتفاع باریج سلطنت پیوسته منظور نظر اصابت
 از گشت که هر یک ... خیز قابلیت موار به کسب اتحاد از آفتاب آسان و محاب
 آستان و انتقاص است ... بعد از ان با بیور آسان سر بسد ساخته و بسبب
رسمی آنکه خسروان و دیشان و وزیر خوانان لوح امیکان که در دربان و علم آدم که آستان
 کلام بنصب یفکی سرفراز اند بقوای صدق آتشی سر جرف نهند فقد عرف کرده
 از این کتاب سواد می رسد استوار سر میخوانند و غواض این مشکلات را بوجی میداند چنانچه
 این دفتر حکمت اعلم با موعود و تشریح معنوی و هر آینه حضور معلومات در بدین تحقیق مقرر
 می باشد از سمت عارف نعمت معید روح و میسقط بودن آن در اعضای کالبدی یک
 نسبت معلوم است که هر از و انعام با دشمنان نظر کارکنان و پیکان نیز چاه می باشد و از
 اعتدال ناز که تا پیش میرن محبت است ظاهر میگردد که ریاست عامه به نیروی ضعیف نواز
 تمام میگردد و دوازده انفس که در خواب و بیداری بر طبق قدرت بقدری بر ستاران بنشیند
 خدمت ملوک معلوم و جنبش نبض که در خوانای این محیط قدرت است پیوستگی دست بپایان
 بدامن دولت ملاطین مفهوم است از این منشور ملا و اب الهی سلوک میسر با مریوس پیداوار متیام
 سلطان غلوب بتدریج انفس و جنبش و پیش احوال خدمت نگاران به مریاسی ضامن سران پوشیده
 و آمد احمد و المنه که از به و جیوس برادر یک سلطنت و اقبال و انبندی و تکیار رسا و عظمت
 و جلال بی است و الانعت صرف و معطوف بر است که بندگان بن درگاه آسمان
 به پیشگاه سمو و بار یافتگان بزم قرب حضور خصوصاً از فوائد آسان و انعام مخطوطه
 بهره مند گردند و اینها بنا بر شفقت شاهانه در بار که فلان و بیابان و تیک حبس
وزارت شخصی نوشته از وزیر که در العبادت بجان صفوف وجود خود خجالت
 بقیام بندی و وجود از عان یقینی ملک ایشان شتغال نموده از طریقه عیبگی طوق اطاعت بر گرد
 و ...

بسیار است و در این کتاب ...
 از این کتاب سواد می رسد ...
 این دفتر حکمت اعلم ...
 می باشد از سمت عارف ...
 نسبت معلوم است که هر از ...
 اعتدال ناز که تا پیش میرن ...
 تمام میگردد و دوازده انفس ...
 خدمت ملوک معلوم و جنبش نبض ...
 بدامن دولت ملاطین مفهوم است ...
 سلطان غلوب بتدریج انفس و جنبش ...
 و آمد احمد و المنه که از به و جیوس ...
 و جلال بی است و الانعت صرف ...
 به پیشگاه سمو و بار یافتگان ...
 بهره مند گردند و اینها بنا بر شفقت ...
وزارت شخصی نوشته از وزیر که ...
 بقیام بندی و وجود از عان یقینی ...
 و ...

مملوکان و از این کتاب سواد می رسد

[illegible][illegible]

احراز سعادت بندگی می نماید میباید که چون خاطر دلا و طبع اقدس علی متوجه رسیدن اخبار سحت
نور ذات ستوده صفات کامل التجلیات علی حضرت بادشاه والا جاده سارده سپاه میباشد و آن
نمیتست که از شرف رگه خلایق پناه و دور از شرف بندگی جمهر شده و چنین مورد
اشرف رحمت انوار حاصل نموده روان شود و بتوجهات شایسته تامل باشد و بیایچه متنی آنکه
از رزق کمال نور دیوان کن فکان پیشه موراد و از ان نشور قرا نقرای خواب بیاویان بطعری
بانی شمش ساخته و مقفوله نویسن میوان قصفا و غایب کامیابی و کما مجوی را که جمع آن
مردم و خروج انبیش و ادامت باسم پیر و اخته پیوسته مرکوز خاطر والا و طبع نظر مع
که جمعی از بندگان را که قالمست قابلیت شان بطریقه کار دانی و نیکو خدمتی مطرز باشد از کفا
و امثال آن برگزیده و بین الاقران والا شاه با بیجام مناصب بلند پایه بلند می از دانی داریم
مقتدی این حال حکومت حال محسب طلال فلان لند از ابتدای فلان قلمی که حمت مرسوم
خود و نوشته چون نش طریقه غلامی وزیرین قابل بندگی و خاکساری را خافیت نیست که
مندان و مبدعان و وزیرین و کاب و مراد و شحات سبحان و عیالات بیغایات سرسبز و بر بلند
میگرد و دانه شود از غایت بیغایت شایسته تامل و کمال دانی و مال کترین غلامان شان و
تائید و محظوظ و خوشبختی نیست نشان فرموده از ابتدای فلان و بیایچه قسم در
باب بیایچه آقاسی گری بود و اق سلطان چون نشان علم آوازی نمیر
عایون و علامات درست اندیشی خاطر اجابت مقرون است که بجهت انتظام اعظم امور
تساق و کارهای ضروری و جمعی را که بصفت کار دانی موصوف بوده با جمعی و ریست نشان ملک
درگاه و خلایق پناه خدمات ارجحه و مناصب بلند و فراز باشد تعیین فرمایم لهذا شمه رفعت
بانه و شیر و زمره عنایت بلا نهایت بود و تامل و کمال دانی و مال فلانی فرموده اند
که ای فلان بیایچه قسم دیوان علی گری صفی علی بیگ شسته
ن از وزیر ملک امیر دیوان قدر و قصد و حاکم طلوع العنان فعال لمن ایشا منشور و جانتی
ون مارا بطعری غری سلطان و اطمینان الدن الارضین و شمش و در بیایچه و کاف نام
تختان حمت رحمت ندانند و مامور عدالت شایسته و اخته پیوسته مکنون خاطر نمیر و مکنون خدمت

ارض موت قلوب دل مردگان اودیان مختلفه را بخواسی الله انزل من السماء ماء فاكثريا
 عن بعد موتها احياء فرموده و از هر گزینی تنوع حکمی و شیوه معرفتی بحدائق قلوب ارباب
 هست و بسیار بی این گلستان جنت اثمار شریعت غصان البقصدای حدیث
 التي تلوها فيموت القلب كتاب الله و کتاب حلاله بآل طهار و فرقان مجید که معدن اسرار استوده
 و از اینجا که نواب کامیاب بهایون مانورالک قباب و بر توکان چرخ اندوه و زحمت و حفات
 میرسد اسلام ملت بیضا و دارالامان شریعت غرا مانند ماه انور که بیاست آفتاب جهان تاب
 ۱۱۰ فروری می نماید به نواب بهایون معلق دارد و بهار طبع نظر حق شناس و مطرح آفتاب غیره
 المکونی اقباس نیست که دارالملک شرح انور و دین مطهر از دست انداز مخالفت و نافرمانی
 مصون و محروس باشد و تحسین انید حاصل این مستثنی موقوف بر پشت که جمعی از سنده نایان
 شریعت شکر که نهال جودشان از آن دووه والا منشعب شده از آب و موجای شریعت چری
 شود غایتنا آمار کار دانی و حقیقت شناسی ایشان و دین ولایت ابد مدت بجهت امتحان رسیده
 باشد حجت ضبط قوانین شریعت غرا و ملت بیضا تعین غرا میم که بدین روی قوت خدا شاهی
 بجای اوقات خود را در وقت پیرانی امور فصول مدام نزدیک و در نمایند و صدق انقیاد صحت حال
 رشتی بلینر احمد محمد طریب خا صمه شیر لطفه مدبر حکم علی الاطلاق و بادشاه و دانا
 با استحقاق که هر بری را صدق گوهر حکمتی و هر شاخی را شایع قافله یقینی ساخته برده های
 بنایان را حجت پانی چشم سبقت تطهیر نموده و آبهای چشم بینندگان را از بخت پوه پالوده بجا بکشت
 کامله و محسن علوم شامله اعدال مزاج عالمگیر را در ایجاد و تکوین انسان که عالم صنعتیست یدیه این نوع
 که ای را از سایر انواع موجودات اصناف کائنات تاج دنیا و متوج ساخته و بزوده جان بخش و
 نفیخ می دهد و در نواخته این اجزای پریشان کتاب صنعت شاهانه مایه افکار و شریعت حکمت علی سلاطین
 فویشان نموده ابواب کلایه آسایش همیشه بهار تمدن را بر چهره ایشان کشوده و از نیست که خود را چنان
 یقین سلام طبع حقیقت بدین بکار اندازین معجزت عظمی پیوسته به شد روی عنایت که آب
 سواد مزاج احتیاج کا فدا نام می نماید و در حفظ صحت اعتقاد اخلاص نشان بدل جودش رسیده
 بجهت امد و المنة که نواب بهایون نیز از آغاز طلوع تابش خورشید و ولایت بقیس اندیشه عیوی

و از هر گزینی تنوع حکمی و شیوه معرفتی بحدائق قلوب ارباب
 است و بسیار بی این گلستان جنت اثمار شریعت غصان البقصدای حدیث
 التي تلوها فيموت القلب كتاب الله و کتاب حلاله بآل طهار و فرقان مجید که معدن اسرار استوده
 و از اینجا که نواب کامیاب بهایون مانورالک قباب و بر توکان چرخ اندوه و زحمت و حفات
 میرسد اسلام ملت بیضا و دارالامان شریعت غرا مانند ماه انور که بیاست آفتاب جهان تاب
 ۱۱۰ فروری می نماید به نواب بهایون معلق دارد و بهار طبع نظر حق شناس و مطرح آفتاب غیره
 المکونی اقباس نیست که دارالملک شرح انور و دین مطهر از دست انداز مخالفت و نافرمانی
 مصون و محروس باشد و تحسین انید حاصل این مستثنی موقوف بر پشت که جمعی از سنده نایان
 شریعت شکر که نهال جودشان از آن دووه والا منشعب شده از آب و موجای شریعت چری
 شود غایتنا آمار کار دانی و حقیقت شناسی ایشان و دین ولایت ابد مدت بجهت امتحان رسیده
 باشد حجت ضبط قوانین شریعت غرا و ملت بیضا تعین غرا میم که بدین روی قوت خدا شاهی
 بجای اوقات خود را در وقت پیرانی امور فصول مدام نزدیک و در نمایند و صدق انقیاد صحت حال
 رشتی بلینر احمد محمد طریب خا صمه شیر لطفه مدبر حکم علی الاطلاق و بادشاه و دانا
 با استحقاق که هر بری را صدق گوهر حکمتی و هر شاخی را شایع قافله یقینی ساخته برده های
 بنایان را حجت پانی چشم سبقت تطهیر نموده و آبهای چشم بینندگان را از بخت پوه پالوده بجا بکشت
 کامله و محسن علوم شامله اعدال مزاج عالمگیر را در ایجاد و تکوین انسان که عالم صنعتیست یدیه این نوع
 که ای را از سایر انواع موجودات اصناف کائنات تاج دنیا و متوج ساخته و بزوده جان بخش و
 نفیخ می دهد و در نواخته این اجزای پریشان کتاب صنعت شاهانه مایه افکار و شریعت حکمت علی سلاطین
 فویشان نموده ابواب کلایه آسایش همیشه بهار تمدن را بر چهره ایشان کشوده و از نیست که خود را چنان
 یقین سلام طبع حقیقت بدین بکار اندازین معجزت عظمی پیوسته به شد روی عنایت که آب
 سواد مزاج احتیاج کا فدا نام می نماید و در حفظ صحت اعتقاد اخلاص نشان بدل جودش رسیده
 بجهت امد و المنة که نواب بهایون نیز از آغاز طلوع تابش خورشید و ولایت بقیس اندیشه عیوی

و از هر گزینی تنوع حکمی و شیوه معرفتی بحدائق قلوب ارباب
 است و بسیار بی این گلستان جنت اثمار شریعت غصان البقصدای حدیث
 التي تلوها فيموت القلب كتاب الله و کتاب حلاله بآل طهار و فرقان مجید که معدن اسرار استوده
 و از اینجا که نواب کامیاب بهایون مانورالک قباب و بر توکان چرخ اندوه و زحمت و حفات
 میرسد اسلام ملت بیضا و دارالامان شریعت غرا مانند ماه انور که بیاست آفتاب جهان تاب
 ۱۱۰ فروری می نماید به نواب بهایون معلق دارد و بهار طبع نظر حق شناس و مطرح آفتاب غیره
 المکونی اقباس نیست که دارالملک شرح انور و دین مطهر از دست انداز مخالفت و نافرمانی
 مصون و محروس باشد و تحسین انید حاصل این مستثنی موقوف بر پشت که جمعی از سنده نایان
 شریعت شکر که نهال جودشان از آن دووه والا منشعب شده از آب و موجای شریعت چری
 شود غایتنا آمار کار دانی و حقیقت شناسی ایشان و دین ولایت ابد مدت بجهت امتحان رسیده
 باشد حجت ضبط قوانین شریعت غرا و ملت بیضا تعین غرا میم که بدین روی قوت خدا شاهی
 بجای اوقات خود را در وقت پیرانی امور فصول مدام نزدیک و در نمایند و صدق انقیاد صحت حال
 رشتی بلینر احمد محمد طریب خا صمه شیر لطفه مدبر حکم علی الاطلاق و بادشاه و دانا
 با استحقاق که هر بری را صدق گوهر حکمتی و هر شاخی را شایع قافله یقینی ساخته برده های
 بنایان را حجت پانی چشم سبقت تطهیر نموده و آبهای چشم بینندگان را از بخت پوه پالوده بجا بکشت
 کامله و محسن علوم شامله اعدال مزاج عالمگیر را در ایجاد و تکوین انسان که عالم صنعتیست یدیه این نوع
 که ای را از سایر انواع موجودات اصناف کائنات تاج دنیا و متوج ساخته و بزوده جان بخش و
 نفیخ می دهد و در نواخته این اجزای پریشان کتاب صنعت شاهانه مایه افکار و شریعت حکمت علی سلاطین
 فویشان نموده ابواب کلایه آسایش همیشه بهار تمدن را بر چهره ایشان کشوده و از نیست که خود را چنان
 یقین سلام طبع حقیقت بدین بکار اندازین معجزت عظمی پیوسته به شد روی عنایت که آب
 سواد مزاج احتیاج کا فدا نام می نماید و در حفظ صحت اعتقاد اخلاص نشان بدل جودش رسیده
 بجهت امد و المنة که نواب بهایون نیز از آغاز طلوع تابش خورشید و ولایت بقیس اندیشه عیوی

خواص سبع سلطنت قریبا که اگر رعایت اندازد ستم بود از غلبه خواص و عوام میباید و ازین
قانون حکمت پیوسته ملاحظه نمائید که اگر رعایت و احسان میفرمایند لهذا **دو سیاحت** را فرمود
در جلوس شاهی فلان توجهات شما در فرار گشتن باند چون سنت نیست نظریه در غیبه
سلطین چنانچه اینک علی بن ابی طالب بود که در عین جلوس بر او رنگ سلطنت و اولا و ثانیا بر عیار بالین
علافت کبر می که در حقیقت نقد و زلف و زعلیایان و بهار عالم افزویر بر وجود است لباس نام
و اسم سامی را مانند رخت نور و زری تجدید میفرموده اند این معنی در خاطر والا و مشرب آسمان
سما و نور بود تا درین هنگام که آفتاب به آفتاب بیج حمل تجویل نموده ابواب شکستی و اعیان
علوت نشینان آسمان و الحاکم کشوده زمین و آسمان شکسته و خندان و ایام استر ابر و جو است و
همه اقدار ان السعیدین نیز اتفاق افتاده این اراده مانند شمار و انداز که بتدریج قدم بحدائق برز و ظهور
ندارد بحدی و وقوع نمود و بر این نام نامی بطور اسیلانی نظر گرید و در وس منابر و جوه ناریان نام نامی
بها یافت و رسانید که بنوید جعفر بعد از اتمام فلان شد **دو سیاحت** را فرمود
محمد الرحمن فارسی نوشته اصطرلاب دیده و بنا بر تفسیر مشکبوتی خط و مشافه
بناک طار آسمان بر پادشاهین دوام راه گیر ارفع عینین است از غوغای صدای ذکر خفی صورتها
بن کاخ صورتها که بنوای بسج قدوس در نقش اند در نقبه نواری حیرت خرنده و مردمک جهان
در ریش که در میدان مسایقت عرش تازی باشد مانند منس اصطرلاب زمین گیر گردیده ام
طالع که بداهت توام ندادن الکلا و کارش بلکه بود در زادن میرم مضمونیکه قابل تحیر و معجزه
تجید و تگسری نواد بود و در ستردن و آسن کسن که اعتقاد و متعال و شبهه پرواز نفس زادگان ثانی
بال بود چون حضاده اصطرلاب لیکن و بی سخن است فوس طبع جواد در میدان ضعیف
نی از دشت ادای حیدر زان یعنی و زو غور میشد و ماه عقل و خرد را در دشتان چل مرکب
و در کرم شب افروز عقل بلند مقام را بر رشت از کرسی خیال این دراز و سستی بخیر و افتاد چریدن
می شنای که شانه سحر کن کتاب باشد که گاه و بی قوت و مردم دین مقیاس آسمان پجایی اندیشه
ان شقیه کعبه مجبور خواب گران چهار پیلوی نگاه حیرت سرش عظم را در مقام فیه و تنی علت
الحجب از پیلو نشینی فوات الکدری حاصل و مالک آسمان آشیان و صاحب راتر بلید و زاری

[illegible]

در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است

تفصیل جناب مقدس کبریاست که مویزه احسان آن در بای میبایان چون گوهر طای عطا نشیب
 و دلمان اتفاق بیولیان کوی امکان ریخته ایست ستماران این بوستان و ملیان این گلستان
 را گاهی از رسم در راه او ضرور و ناچار و صرف نقد عمر عزیز در تحصیل آن لازم و در کارست و لهذا از هر
 حروف جهت آخوان روحانی و باران روحانی در تفتیح و تشخیص آن بدل جبر نمود و میباید
 که بر علم صرف نوشته اند بسم الله و باشد و الحمد لله بانی بنای
 و ان می شمع راننا و شاکش در خورست که بد خشت ازین بنا که عبارت از کاف و نونست
 متحرکس افذاک و مصلح خاک و متحرکس جهات و روشن فواید و سیارات را ساخته و
 قیاس تو بر تو از ارات را بید و نگاری عمد و اسطوانات بر عرش برین افزوده ذکر حلیش جان در
 تن تنج کرده و فکرش خواب از دیده بیداران سر در گریان الفاظ و کلمات برده در بزم لطیفش
 عدم از دکان اسم و افعال بعضی ستانی نواز و بعضی رباعی خوان و کلام و کلمات در بزمگاه
 لغزاه و محافل اندیشه و خیال باصول محس در نقش و جولا حرف در رسم درین محفل انبساط
 چون بنی کونی نشاء و حرکت شده و خیال وصال دوام در آغوش میسر ستریده و معانی نکین بر قفا
 از این محرم تا عجا زلفت شامه منظوم و منثور گردیده الف که باست قامت علم و دانش تراست
 در اعدا و پیش هر نوی سکون و حرکت را از ارسالی را حله می دل پر از خون است افعال
 را بی حاصلی افعال در نگار بوی طلب معلوم و نبودن در مقام ادبی لم و لای فکلو محکوم و مجزوم
 حروف تنجی در بوستان حمدش بعضی چون میل گرم صغیر و طالع را زلال میس و خاموشی
 چون گل در تجریت محسوس را طالع را زلال و زبانه در سر سمره و ادخوا بامیده و مستعلیات
 را الهام بر تعلو بر خاک مذلت نشاند عین را از سیر و بی نیایی حبشه امیر پیوسته
 از بد اول زبان در دوران و نون چون ماهی بر خشک افتاده در شیبک خیالیم طمان
 است این سوداگران غلطات دوات را که ایضا عت آب حیات است هر چند
 بر مرکب باد و جولان زبان جلوه شمرار و درخشش است لیکن در محفل خطوط بی انگلیس
 اتفاق سربامه را نقضانی رسد تا نقش است بخش است سبحان الله چه بوا عجب
 شمیمو که در کبابی از غایت لیلیات لباس بکبر که میوشند و گاه بی بافتی وجود

در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است

در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است و در این کتب و کتب دیگر که در این باب نوشته شده است

[illegible]

کتابخانه عمومی مسجد جامع کربلا

و ترانه رخ شیب آهنگ زمره باد و دست از چادرول زبان عارف سبز حق میرود و طایفه
سبح حق میگوید در ویش ثرو لیده موه که زبانش معقت تا شست به تکلیف اعتیاج
شانه بزبان می آرد و بدید بجز و شعار بجز موسی سر شانه نمی دارد و زباندانان یار وانش
نه و در جوده شهرستان پیش اند میدارند که ندای اعجاز انتهای ستوان من تپی محک عبای
ایند عوی و برونه اخلاص یافتی مست و ازیر نجاست که جان عارف هم از نوکر خفی خاموشی جواد
در جوش و هم از شور عبیان فریاد مرغان خوش نواد خورشید باشد زار که شیر از ده حلفت
صوفیان صاحب طال تواند بود از داوره طوق قمری خارج نیست و اشک ششار که گیتی صید کن
محل تواند شد از طرف چمانه دل غمزه ایستاده سحر خیزان گویند که شعله شوقی که از دل میل باشد
میگشت مفرقی استیج زبایدان برگزیده و آن نکر دیده وصیت اسلام تسلیم خاموشان یار است
زبانی بکوش نکته سخنان و بستان عرفان رسیده از بنقرار در مقام مکالمات حد از روی آینه
نامد که از دیوار دور که در کتبش سخنان ارباب منطق از گنایه خارج اوال نشنو و بساط سخن
بجو بر کدام افکند
هزار زبان و در و خاموشیست شیر زنده نشود و جا
امج سعادت نیاس بر روی بر زبان از ان والا ترست که صید دام حروف صحت سخن با
شود و پر و از گاه عقاب انخیال از ان بالاترست که شایع چشم بسته از بان بنی نوع انسان
باند از ان پر و زبان طوطی مقلد از ان و بین مقام زخم فندان بدست پیسنه بازمی سازد
و طائر شوق که شعله پر و از می مثل است از دشت این مطلب بر می آید از و او مدالی که گنجها
پر دیده صید که دام میر شکار است سر از آشیان طوق که بیان بر نیاری و اگر بر بینی که فشان با
عاقبت شک انگیز بر چه قدر و اعتبار است چو بهر شمشیر عبارات را و اند و حرفه سزیه شمار می
گفتن خانه زباندانی که پیش از شور و لکبری اما شش ماده کلامی که کعبه و نوحی از جسمی تحفه
پیر است که یار چو کیم وادی سبل خرافات ابعده و عجز و تسلیم را بهناست میگرد که دام به کیم
ببوی کلامی محمدی نعمت میدید شیر غمزه ایستاده طوطا از به وای پر و از این چنین پریشانی تحفه
پر و از اگر دو دستی میترکاید صید گاه امکان که بطبل طلبش جبریل ایمن بانند جوارح معلم از
امج آسمان و می نیاز این تیر فدا کدان می آرد و حصول مطالب جهان که در اندر اسکا رز بعون
کرده اند

و ترانه رخ شیب آهنگ زمره باد و دست از چادرول زبان عارف سبز حق میرود و طایفه
سبح حق میگوید در ویش ثرو لیده موه که زبانش معقت تا شست به تکلیف اعتیاج
شانه بزبان می آرد و بدید بجز و شعار بجز موسی سر شانه نمی دارد و زباندانان یار وانش
نه و در جوده شهرستان پیش اند میدارند که ندای اعجاز انتهای ستوان من تپی محک عبای
ایند عوی و برونه اخلاص یافتی مست و ازیر نجاست که جان عارف هم از نوکر خفی خاموشی جواد
در جوش و هم از شور عبیان فریاد مرغان خوش نواد خورشید باشد زار که شیر از ده حلفت
صوفیان صاحب طال تواند بود از داوره طوق قمری خارج نیست و اشک ششار که گیتی صید کن
محل تواند شد از طرف چمانه دل غمزه ایستاده سحر خیزان گویند که شعله شوقی که از دل میل باشد
میگشت مفرقی استیج زبایدان برگزیده و آن نکر دیده وصیت اسلام تسلیم خاموشان یار است
زبانی بکوش نکته سخنان و بستان عرفان رسیده از بنقرار در مقام مکالمات حد از روی آینه
نامد که از دیوار دور که در کتبش سخنان ارباب منطق از گنایه خارج اوال نشنو و بساط سخن
بجو بر کدام افکند
هزار زبان و در و خاموشیست شیر زنده نشود و جا
امج سعادت نیاس بر روی بر زبان از ان والا ترست که صید دام حروف صحت سخن با
شود و پر و از گاه عقاب انخیال از ان بالاترست که شایع چشم بسته از بان بنی نوع انسان
باند از ان پر و زبان طوطی مقلد از ان و بین مقام زخم فندان بدست پیسنه بازمی سازد
و طائر شوق که شعله پر و از می مثل است از دشت این مطلب بر می آید از و او مدالی که گنجها
پر دیده صید که دام میر شکار است سر از آشیان طوق که بیان بر نیاری و اگر بر بینی که فشان با
عاقبت شک انگیز بر چه قدر و اعتبار است چو بهر شمشیر عبارات را و اند و حرفه سزیه شمار می
گفتن خانه زباندانی که پیش از شور و لکبری اما شش ماده کلامی که کعبه و نوحی از جسمی تحفه
پیر است که یار چو کیم وادی سبل خرافات ابعده و عجز و تسلیم را بهناست میگرد که دام به کیم
ببوی کلامی محمدی نعمت میدید شیر غمزه ایستاده طوطا از به وای پر و از این چنین پریشانی تحفه
پر و از اگر دو دستی میترکاید صید گاه امکان که بطبل طلبش جبریل ایمن بانند جوارح معلم از
امج آسمان و می نیاز این تیر فدا کدان می آرد و حصول مطالب جهان که در اندر اسکا رز بعون
کرده اند

[illegible]

محدث کمال از کلمات رنگین کسوت عاویسی در بر کرده که در خضای حدائق سخن بهرالی مال
نصاحت کشاید و دل معرفت سرشت صیقل قدرت جلای آینه گیتی نمایی اوده که شاید ضیاء
تسلیم مرآت الهی جلوه ظهور نماید و بساط احتیاج امکان را بر بست بی نیازی در سیم حیدر فلک
کمری را از اطلال غایتیه بر بر کشیده از خطوط شعاعی خوشید عالمتاب طنابهای قورق کشیده
که بیک نگاه شوخ چشمان از ان رنگزد و کواکب یارش ریگ وان با دیده جاهد و جلال صحائف
کیالی و ایا مش کورق از دیوان عظمت لاجلال **مثنوی** از هیجاه و زبیری شان زبیری فرمود تعالی
شانه اسد اکبر به زبان بلغامی فصیح بیان در توصیفش از چرخ و تاب کند انفس را رسا چون الهی
در دامانده دل های تجرد منتال مکان سیر را چون اندوین دام افتاده چمن پرلی افشش با قوت را از
آتش و آتش کسوت گل معنا پوشیده خاصیت شغولی ز کیش زبان سوسن ابر سر تاج عبا کشیده جواه
بلبلان از دیده بیدار شوق تماشای گلزار و در گریبان چمن سخیته و بنیر گشت باغ قدرت از سینه و
آب بیدری و خواب در بر آمیخته دست قدرتش نه بر فاخته تیغ عاشق نوازی کشید و شعله عقد
کیش نیرزش بکافات طایفه صبر عند لبان جیب گل های چمن بر هم دیده **مثنوی**
ساخته از لطف بی خالیکان به چار حد بخچ کن فکان به دیده ام پر از رنگ و بوی
یک کل رعناست شب روزا و به چون دست مشت لبست لعل و مرا به اول از و ماند ه
بفر سنگما به کورق اند و فقر او روزگار یک گل خود در دست ز باغش بهار به قدرتش او در
بزن بی تعب به دید صفت و راز چه تا یک شب به کوه و جو سر بر خط فرمان نهاد از رنگ
کانش که نقش او به گل بر فراز منبت است و چشمه عبیر آگین بطیب خلق اولب کشته مهرستان
ماند طلب کاران ماه نواز پشت با و گردون جمال همان آرای او را با نغمه خطوط شعاعی
به در نمود و خواب را عینک زده زبانی بیدار و لان ساخته که بان جزئیات آفرینش و کمال و کمال
توانند وید و ازین گهستان نمود و بی بود و گل های بی اعتباری توانند چیدر شاد و ان کالبد
انسان رستخوار آخون و طناب نفس و افرشته و از مزلای تجلیات ظهور نقایح حجاب
و پیش چهره جهان آرد و دست ته کی را از سعه شوق چون داغ لاله بر تخت بلند بایه عزت خاسته
نشد به ساز و دو گر به مانند سپاهی داغ از دیده اعتبار می اندازد و خیال اگر خامه قاصه

[illegible]

منه
بالمكره
معه
المراتب
الارباب

سرشت اخلاص کیشان جیبا شد با وجود بیامی و فرومایگی پذیرائی این نامشکرت شد
الکون امر که جهت انکشاف این ام تبیین آن ناگزیر می نماید پشت که چون برده و اراده
از ان مانعت که بعد از پشت خامه نقاب از چهره اسامی سامی برگزیدگان بزم بر سر اعتراف
فرمانروایان این سلسله حلیله هر جا که تقریب سخن واجب می سازد برگردد و لهذا برت
مطلب نگار واجب است که بعد از تیکه نشانه لبیان نیانی خواہش را از ان تشفی حاصل
تواند شد برده کشای اباہم این معنی گردد و دیباچہ شروع القاب آباو
اجداد شاه عباس زنگنه وای آیتہ حقیقت نمای ملت جعفری ناسخ مانده
چنگیزی و اسکندری غارنش ہمال ہمیشہ بہار این سلطنت والا معین گو بہ خوشبید و رخ
دارائی کہ بی محابہ مدح کہ خیم لغات می سر فراز شیوہ گردن فرمانی قارچ مدینہ جہانکش
بزیروی رخ آبلون فردوزان گوہر شد او دار و قرین قاسم بنیان نظم و طعنان
الوہ سدالت واحد بہ طیفیوضات حضرت رب جلیل جالس زک برتری شاد
اسمعیل انارالد بر پانہ و نواب خاقان سلیمان شان و اطمینان بخش بحر طوفانی
ملک داری بہ اعتقاد سلطنت و استظہار عالم مداری ششم گلمای دولت اقبال
از بارچمن سعادت و اجلال کمبای تقو آراشم اطمینان شاہ طہاسپ العجمہ و از ان
را نواب حجاجہ جنت مکانی جوہر ملائکہ اذیکم شانی فارس مضامیر گوی دولت ربانی بید
صبح فتح و ظفر مطلع غراتب و ظہر از شفق طراز علم صاحب کلاہی و تا جہداری ممتاز شیوہ
سری و بختیار صدر نشین صفہ حق طلبی طغرای مناسیر بزرگی و والا نسبی مودک
ویدہ بیدار دولت آفتاب جہان تاب آسمان شوکت سر شیرازہ کتاب عیش و عشرت
سوادخوان رموز صحیفہ ملک ملت نقش بدیع کلک بدایع نثار قضا طرح غریب
بدائع ارض سما جامع شوکت اسکندری و علم فلاطونی خلقت الصدق قائل کلمہ معجز
طراز سلونی کلب آستان امیر المؤمنین حیدر مروج مذہب حق ائمہ اثنا عشر شہداء
را نادل قوی و سگاہ شاہ عباس باضی طالب نژاد نواب کیستی سستان خرد و مکان
معمود حیات از مدہ حصار فروز چاشنی طراز نعم الوان خوان بہرہ وقوف و اثرہ مرکز سلطنت

۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷
 ۱۶۴۸
 ۱۶۴۹
 ۱۶۵۰
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۲
 ۱۶۵۳
 ۱۶۵۴
 ۱۶۵۵
 ۱۶۵۶
 ۱۶۵۷
 ۱۶۵۸
 ۱۶۵۹
 ۱۶۶۰
 ۱۶۶۱
 ۱۶۶۲
 ۱۶۶۳
 ۱۶۶۴
 ۱۶۶۵
 ۱۶۶۶
 ۱۶۶۷
 ۱۶۶۸
 ۱۶۶۹
 ۱۶۷۰
 ۱۶۷۱
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۳
 ۱۶۷۴
 ۱۶۷۵
 ۱۶۷۶
 ۱۶۷۷
 ۱۶۷۸
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۰
 ۱۶۸۱
 ۱۶۸۲
 ۱۶۸۳
 ۱۶۸۴
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۹
 ۱۶۹۰
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۹
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۹
 ۱۷۱۰
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۵

۱۰۰

[illegible]

حضرت مولانا محمد رفیع صاحب

سید احمد علی خان

۵۶
۵۷

پانچ سو بیس سو

دودا اور انیس

۴۹

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای ملی

...

12-20-60

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی

١٠٠

مفتی محمد رفیع الرحمن

١١١

1990

مجلس

ای شہزادہ علی میرزا

۱۴ کتب باشد بمذاهب الفرائدی
عالم مشهور بالانجمنی که در ۲۳ شهریور ۱۲۸۵
مدرسه و غیره

بودی من فاصربان سچ زبان تعریف و توصیف آن می نمودم و بن راه دور
درار با قدم کدام بیان می پیو دم توفیق تماشا یافتگانرا چشم روشن و این خاطر
گلشن که غریب بهر از گلزار حیفه دیده عجب گل از جویای خامه سر بالا کشد نقوشن بر تیره
شب قدر از چهره عیان معالی را فرخنده بدر چهرین تابان ست نیدانم از جا کردن یک عالم
مطلب قالب انجور و نجف نمایم یا از گنجینه خود بیاورم شدنی بپیت جرت بر جرت افزایم و
کیدل از آتش شکرگزاری در جوش زبان بیان بمقتضای عجز از آدمی آن خاموش بپیت
یکجان جان خوبم و چندان آن از روزگار و کای جهان بپیت آن جان جهان سازم شاد و
آرزو حصول موصول باد و **سایه که حساب الامر اعلی بر شعاع طهر**
نوشته شده گیتی مجلس سخن از اسم ندگی تواند بود که نرم امکان چون چپ
حوال شش بپیت طلی و حرف کن ارسته و این حدیقه غریبه لازم از سبزه بیکانه
نقصان نامی پیراسته عناصر و موالیله با نظام این نرم و بلند بر و بوسنان خلد نظیر
چون میکاران چاک دست بر پا داشته و سائبان اطلالی که پیت و آتش قدر بر فراز
سکان این محفل والا فرشته از بار همیشه بهار این گلستان از حشمت خورشید و خشان
و ماه تابان آبداده و از رزق مقدر خوان نعم الوان پریش تماشا یان این گلزار
بجز آن نهاده و صدر این مجلس با بوج و دوا و ربح و خلاصه آفرینش و مقصود تماشای اهل
بینش علت غالی ایجاد و نتیجه صفرا و کبرای مبدار و معا و مبدین نمر و حه امکان فایده کسب
مفاج و خشیان منتخب کتاب نبوت بیت القصید و دیوان رسالت فص خاتم پیغمبری
خاتم سلیمان برگزیدگی و برتری محمد عربی صلواة الله و شیراجام قدرت الهی سبک
الاهی ائمت شریع متین خضر اینهای طریق یقین کاسر نیامی مرصع کتاب ناخدا ای شری
چایم و نوب سدا الغالب مظهر العجائب الغرائب بر المومنین و امام المتقین و عبودین
متین بنی طالب اولاد اهل زبیت بهار فرموده و بنامه فرمان این بوشان جنت نشان
تا ملک ایشان فرموده و بنابت بن برگزیدگان را و اساق این نرم منتظم اجزا و تولیت
این مرغ فیض الفتاح نموده سرفرندگان سلسله جلیله صفویه که نوران حیران و بر این

[illegible]

فیض شایسته کاشف بر نیز بانی را جز خوا فی میسر و قریب و بعد از از مایا فی نوال
افضالش را تبه بر سر و مقرر پوشیده رویان معانی و پر دگیان مضامین از تابش
آفتاب انبیاش با نهایت احتجاب و راستا الحافظ تو بر تو عربان و مسیح و کرم
و فائق نجات با وجود سنگی با مقال اخلاق بر رو نقابان زمین سخن مفتخ از هر چه
خدا گران بزم شکرش جان گوش بر آواز آن نغمات تمجید و در سماع و آواز شکر می برد
پایه قد را قنادگان کوی گمنامی و در بلند و ارتقاع کاهل قدما ن باوید سعی بیدار می نمود
بنا از پیشی بر پیش قنادگان و شتاب و ریل و برق رفتار ان و شست پیمارا از دامن گری
منش اقدام سبکپوی و غلاب و وصل تهرندان سر آمد و درین ارتحاب موج سگاش
مقتضی دید و این دو برین را در هنگام تماشا می بتانهای رنگینش حشمتش در نقاب
آیین تجب نهالی که آباری تربیش از حدیقه دل بالا کشد محبت و برگزیده و به سر نهاده
او بتاج اعتبار مانند جباب مسموم باشد و برزم اعتبار نیز بر آنگذشت است ارکان کائنات
قطر باصل سلسله از اجبت و مقامات و دست اندیشان حدید انظر و اخبار کرده آتش را
و از رستی اوراک از قبض انوار و در آفتاب ماحر و شعل فروزان در لیل و نهار چون
آوارگان ظلمت باد مکرده و بای از تپا پوی مارا حاصل خائب و خاسر و بای
از دوق بفرمان نافذ امش چون امراجوت از سینه مجنون و قماش متلاشیان
بی اعانت تکمیلش متوقون و مکفوت خرم های حارثان از بیعتار قضای حتمت سدا و
و دل توان کوتاه نشان و بهره و رایان از نارسائی عدالتش اخرج و یکم تعالی شد
و جن بر مانده غلط خانه که بیت المعمور اسکان را که در آراستگی چون طاق سیر و خوابار
جفت نداشت بوجود و انرا بگو و مقصود معمای آفرینش قبله بیانی و پیش حلا
انمارش ادب ایجاد و تبه صغرا و کای میبدا و معا و رسول نقلین و سیر فیض
خافیه خاتم الانبیا و سید الاصفیا ^{۱۹} مسترا و گردانید و نوا می حیت ابتدا
ر با سماع ساکنان طارا علی رسانید از مرغوشه شریف که سرش حقیق
محاسن در باب مشاعر عنبه بود و عظمه را کین و از طایفه مرآت که ای و اندر آفریده

پرده چشم تماشا یان گلستان شهود چون اوراق گلهای بهشتی رنگین با آنکه پاتیه دون
شاعری را شاعر می بصبوب والا کجا بش نیست صاحب دیوان محشر و رجوع خلیق در
یوم النشور همان شفاعتش بند ترجعی مختصرت زهی مبلغ فیض ازل که در رسانیدن انعام
عام مژده بندی منت پذیر بودند گزار و در تحمیل بار تکلیف است مطلبه سکساری
خمالان انتقال معاصی بودند گرانی بار سبحان شد پایه رعایت رعیت و مرتبه غنای
است ازین بالاتر نتواند بود که ذوات اقدس و نفس مقدس اسرار الغالب غالب
عل غالب مطلوب کل طالب مظهر العجائب و منظر الغرائب و منقر الکتاب امیر المومنین
علی بن ابی طالب بمضمون صدق مشحون تحت لکمی بالنفس مطهرة خود پیرایه اتحاد پوشید
له اطاعت پیغمبران را پسند رفتن بکر زمان و حتم مقتضی و ازین تحصیل رضای
مر قضاوی نزد خدا و رسول مرضی باشد سنت بعد منها و اما الطیبین و الطاهرین و بعد
بر لاج انبار می نگار که محتاج عنایت بیغایت ب مجید محمد طاهر و جید علس نویس که از آغاز
ابتداء این مسیر شعور و بریت نشو و نما می بها بیستان بروز و ظهور که بیگانه کرد و پیش
انتباه و غفلت و آواز آنکه کش بخیری فاقست ست بیوسته خاطر از دور طلب توان
سلوک سلوک امید زد و ن بر خاطر گران بود از ملا حظة الف بجد شماطه بیکه نست که جریده
رو بادیه وصول باشد و از سواران شین قرشت در حسره دانت که رنگ
نادانی که چون بخار و یا لازم و بهای عموم نا کرده کاربان است از آینه ضمیر تراشد
تا بر اقرار و حقن شمع سواد و روشن شدن کل رخ و مانع و بهیم بدین پر تو شناخت
تا بدین کمان احسن چمن خود عشقی میباخت و مرکب سعی و تملال و و با و غمشیت
وسین بر مطلبی میبخت بعد از آنکه چشم باطن محرم خلوتیان معافی گردید و
حجاب نامینائی از پیش رو بصیرت برخاست چون بلبل که در گلزار بر گل باغچو
که در زمکن بر مل افتد هر صلی جدا اول یاد ز پیشکش زدن فریب و هفتی ملحد خار فکر
آرام و شکیب ز یاد رین چه شبیه که گمشکان بیادی قحط کرد و جای جوان بیعت کوثر
و در تنجه سر گذشت دیگر ای شبیه و در غلغل کاه و حصول همراهی

انسان و حیوان و مقصیده مجازات اعمال انسان و جان و بطور طول حرکات زمان و ترکیب
 اصناف حیوان و تدریج بند انفس موجودات بیش از قیاس بر برشته انتظام و التیام کشید
 و صفت لغال نشین مجلس هستی یعنی انسان خاک میبایان را که درین بحر بی پایان و محیط بی کران
 از زیر و ستان بود و بر نیروی غوام غایت شایدا از حدیض فرو میایی و قعر بی وجودی بلج
 تیغ انیاز و سرافرازی بر کشید و این مشت کل را مخزن حق و سرچرخه کل و منزل مقصود مساکن
 بس که گردانید ساکنان شهرستان معادن یعنی لعل یا قوت را که نصفای آبروی اعتبار جالبی
 در میزان انظار جوهر این دقیقه یاب حسب قیمت غالی از لعل شتاب در آتش است که از درین
 جادهای خلاصی حبه متوجه بیت ابدانسانیت کردند و راهروان نبات یعنی لاله و گل که از درین
 قلم شکستند و انبساط اندامند سلیمان مسند سلطنت بر جوامعی و وصول این مرتبت با در فرقه
 میباشند که بجهت ریب و مفریان غازی و دام که قلوب ارباب عرفان بنده غفلت از بهوس
 دریافت این لعل شیرین صفات چون جیغیان میبایان گردد و بساط غایتی بر مع که از این جوی
 مزاج از در و خور و فعل انفعال و شکست و ظفر کس و نکس که صفیات بهوس این مطلب بهر زبانه
 چنانچه این نوع بهر این کان حوران و در این عمان بروی افشا بخشد و همچنین در زبان
 زبسانان عظیم انسان این مکتب الشعو که دار سلطنت سلطان رسد است برگزیده
 یکی را خواه نخواهی را بنه منصب بخرد و زودان معافی و دیگر را به محرومی ترجیحی داده
 زودیده و دیگر باین گشت آن همیشه بهار بخیر ان کشته و صلاهی عا در نصبت و حول
 آن مشت آباد در عیون آورد و از زمان در داده و منادی عنایتش اندامی بشارت
 انمای آن الله لکن الحکمت العرفیه و ما فیها السلام و بگوشت موبش را برفت
 رسانیده و بر خال مع و جهمان قاصد میان یعنی مسیله خود را مخرج حیات طالب
 طریق اخلاص مع نجات بجزر بان طریق حرم و بر چه عبارت شکر عطا یاسی لایق نهی گوید
 چون میبایان بر آن فوق طاعت نشان و فارج از دوست با در میان است عطف عنان
 از آن دی میبایان در و بلوغ و درافت که سخن می نگار و که چون این طایفه از خوش نشین
 خندان شاخ در شاخ اندام و در سالر بهرستان و ان و مساکن خلعتان بهرست

از درین انسان که در اول
 غذا و درین را در و نگاه دارد
 از زمان و وقت بهرست
 در سحرگاه و آنکه از اطباء
 آنرا گویند که از مزاج خلعت
 یکشنبه و یکشنبه
 از یکشنبه و اسل شود
 این مکتب الشعو که در این
 بسوی انسان خاک میبایان
 ان اندام ای آن
 برای اندام انسان
 چنانکه که کلیدی آن زبان
 شعرات
 تقدیم و وفای به عثمان
 آتون
 سکون فاجع و بیست
 درخت
 که بر خیزد و از ان

یاشی نوشتند شده طبعیت که گفتند شعرا خانه خروج است عاشق کاه می تازد و نظ
دارد و مخلص و خواب فک و خیال و هم صورتی بدیده تامل می آرد و بخواهد بین بیاض صید را
شجوه بنام شاح بر شاخ بلبلان گلستان بیان نمود افش ازنگ سر و فوشی ملوک که با
مطلبندی ملار در قطعه بنین بگان خاک را زانید برای مست نشینان اسباب سخن ملازده
قلید و ناز آموختن تریستان بگفته ولی پیش خیال آید و هیچ بکلام متکلمان شیعین سخن
برای نقل مجلس مستان عانی خوانی ترتیب نماید که بهت طعین داغ می و مژده باغ و کج فغان
منیا و آمده باشد طبعیت نامی ندیده ایم که نقلش بود در خون بیخیز از شراب غیش اشعار باوه
سه دگران استقار و متبع از هر صدهی از اصهار و قطری از اقطار مانند غرغ آب و حسن معاش
و عباس آباد جلادت و شجاعت و قزوین نرم خونی و الفت و تبریز سلامتی و صحت و شمد
مقدس جان فشانی و شهادت و کرمانی تشنه لبی و مغایرت و حسین بر خونی و تراکت و عطا
بنی وانی و عدم مروت و شیر از مه اعمات محطفت نهاد و عجاوین و عقوق اولاد و در سپاهان
کایت خنج و دلال و کاشان آرزوی وصال و قندهار شیرین سخنی و صلاوت و سبزه و ارمغان
س و قامت و بحرین دیدگاه شاد و حیرت و شام غریبان نجیسی و مغرب و مکه مکیدان
اب شاهدان و مدینه الرسول پیام و صانع شتاقان و کرمان صبر ایوبی و مکران مسکر
معشوقی و دلگونی از هر چه متاع که یافته است خیال ستادان و دقت پیشه است
بسته بسته آورده اند و در انتخاب به متاعی چنان پائی دقت و استقامتی اندان
برجگرفته ده پوست بید و نسبت که قیامی شانی که در کارخانه خیال از روی بیان
و زلف تنبان و خط گلچین کات با تمام رس و زلفیت ملذ و نفعه باغبی که از نیال سید
تنبان و زردی رنگ دل با خنکان انجام باید نه بدان فخشش خواها بود که دست
قدرت ارباب صنعت پداسن آن رسد و از نظاره گل و برگ آن هر شامی
نوی اعجوبه کاری و بدیع نگاری شد این باغ همیشه با یک ستانیت که
انوری انوری ازین انوار و انیم می برگی ازین انوار و فودوسی نسالی زین
اشجار و رووگی نهی ازین انماست چرا صاف باطنان روشن دل که تو می

[illegible]

فرس افراست دریا فشان و قافض از معقولات آن در حسان حیرت و دیده بیانی
حکمای خفای بین انسیبای شهبای جمل مرکب در خواب غفلت است و لمار ابله
پیرشته و بیونند محکوبه و بال الوان طلیور گنجای عشاق را بی قیودین در هم شکسته انسان را
که در صفت نعل مرکبات جامی و لاله دکنه نندوی آسمان از عقل و در اندیش کرامت نموده
و نفاق و خنیت عباد از چاشنی علاون اطاحت بشیوای قلبین و راهنهای خافضین لذت
بر لذت افزوده این برگزیده را چون عهد آخر تمامی عدد جامع فضائل پیشینان ساخته و
آبینه خاطر فروش را از رنگ هوا جیست خیال اغیار بر دخته نور شمع ابد فروغ شریعت غفله
از دولت ادیان منسوخ چون نعلبان عصای نوی سر پادمان نمود و بدینو این چراغ
خورشید صیابنیانی شیره طبعان ظلمت جمل کب را از موده ابن آسمان خورشید نشان
را از دوازده برج ایست که بر آئین آن را با هم اثر قرآن سعیدین است موجب استحکام
شریعت برده و مضمون قرآن این گوهر و الاراد است بدست بختان او امر و نواهی
جودان سیره صلی الله علیه و آله و بعد از آن باریک بینان معارف منطبق میگردد
عند آیه اشغفت بالیشتان نال خاطر و پرواز دالین مختلف کتب علیه بصحیر

[illegible]

۱۱۰

[Handwritten signatures and notes at the bottom of the page, including names like "میرزا محمد علی قزوینی" and "میرزا حسن شیرازی".]

[illegible]

ارم گنج گشته نیر لال صاف و عقدا دی که از چشمه سار خدا شنای ترا و تر
بوستان خلد عنوان گردید و حسب الکفر مان قصه جرم این فلان غافل
نقوش این بوستان عجا باز شما رخله نام رندا سید که با شمار عمر و لوم و حصوا
الهی است شیه یکن کام باشند و در تعریف میرزا معزال دین
سهرستانی سحر فزاوان معانی و خیالان قوافل آسمانی که از اوج اطلاق و ذروة
لا قیدی بسجل دریای قلوب عرفان و غیاة قلبیبت آزان اخوان چون ماه کسنان نزول
میفرمایند مانند اوراق انوار و نفوذ کمال عیار شمار در روشن و زازان انظار و عرف پیشگاه جیه
و کنا رشعور و شعار ذوی الانبیا طوبه گرمی نمایند و چون خضر و الیاس در بحر قلوب
ببر کربلت بخطر از تزد و گنج پوی منی اساید برشته در سیه
اندای حرف و لباس تر نهای نفوس و هواجش مشک
لحم ایشان را بنه لکال و پرواز و هم بنای نه پامیه نشا رباده
قاطعان طریق و راه بان است میباشند وین لب قشمر نما و این پوشیده پوشیده مانند از غایت
المنجاج مانند شخص مراج که نتیجه با و امهات کثیر است باکن بر نیز ادگان پوشیده رو و در رنگ
طل رخا با وجود اختلاف دم از اتحاد و نیز تند و از انحراف و از ترایغ آنها از هیچ اخذال جو
صورت آینه ناخوش نما در نظر ناظران معانی در گوان می نمایند و از اینجا است که افلام مفر
نخارن را در اصلاح این طفل مزاجان که بشوخی جشی شدار و سبک جولائی شیم بهار
انذ صایت خوب ادیب و در رسته هطور مسطورات منظوم و منثور مقایسه
نبض و رفیق المیشت طلب است چون زبان ر دایث ثقات بصفت بیانت داری موصوف
و چون عتیبه سلاح بحفظ العجیب معروف میباشد و نگارندگان اخبار و اشعار که در
حقیقت منتخب بهترین طایفه از طوائف تجا خریدار استماع غذای روح و روان در بار
دایم بلکه لیلی و نشان شیرین حرکات معنی را خیمه ان طبعان با دیه سوا پستی که خورشید
سیر خود مدتی اندی رسانند شریک غالب شعوبان کارخانه خیال می باشد
و نسبت مافلان کلام منساج قماش سخن نسبت کافر و شش به پیراییده چمن و

نیم بر این دوست می کشان زین است و این حال گویند که از بخار نه جوان حساب
کالا از رشته نمی پذیرد و در خیال عمری و خیر اندیشیش طاعت است امید مخصوصاً در صورتیکه
ناقل قائل اند نفع این معامله با و عائد گردد و صدق این کلام صورت حال اعتراف
الکلامی است که مودبانه و طیبانه و مشفقانه بحال کتب زبان و لسان الفاظ و احوال
طبع محتاج غایت رب لطیف نبی محمد طاهر و حبیب شریف رسیده
نجامد و وقت پرد از هر مای این دوستی بزرگان نمود با وجود نهایت دقت و بزرگت
و هر اهی این مآثم بادی نبی را غی و کمال آن را بی التفاتش و تحقیق و پژوهش
این بوستان پیر است را شایسته سیر و سیر وی صاحبان و بیافت
است منت خود ساخته وقت به یک از تمهید زادگان مع
بواجب شناسا که انان این خان است بر باب

دوستان را در دعوت مومنان طبیعت حضرت نبی است و سلام
بهجت خاتمه جامع علمیه نوشته شده و جمع در
که نسبت خرقه اش سلطنت اوستی و بر جامع و مع پادشاهان و ذخیره نماید
جامع عباسی مسائل شرعی که اندوخته و دست در آن آل رسول میر بغضای یکی
اسوزان اقلام رشته اند و در هر قلماس و نیجیاطت آن بدل بعد تقدیر ساینده
باشند و عیار محبت و دوستی خود را با این بیت و لطیفش این امر خالص ظاهر ساخته
یقیناً شمع و شمع هر یک را جاز به اجری جدا از خزنه انعام عام الهی گرامت خواهم
شد در خاتمه شرح فاری که بر رساله
خلاصه است احباب نوشته شده
ایکار انکار متلومه و حب را تدبیر علمیه نشود و اگر حسنش یوسفی و تنج
و دلائل زلیخانی باشد گفتگی دو وین و مارتقت کتب رسال هر یک
محتاج مشاطه پیرانش و آرائش و طیب متقابل و تصحیح میدارد و اندامان نمایان این
کاستان که سر اسر روی آفر روی تفکر و تدبر نمایند و احکام هر یک از مطالب

منت مشاطه عرائس ارکسته بزبور پرتیفت میدارند انکی تیا ز مند درگاه بی یبر
محمد طاهر وحید شریف اگر چه در اخراج این سلاطه فطرت
در ایلام اولاد دارد لیکن متوفی بتوفیق حضرت احد اعظمی
اندیشه و متعاش دهن دقت بیشه در حتمین اشکال عرائس تشکیل این کتاب و تحیح
خراند مقام که گنگان گردک سرای دو و از و صد نشین برده های الفاظ این کتاب اندکی
بهار در آتش اوراق درختان و تخمیش قیاط و جالیوس در تندیه علیل مزاجان بکار برده
در ازاله زحمت صا جنان فراش این بهارستان زحمت بسیاری کشیده و در پی
هر یک از وحشت زدگان آه و طبیعت این شمع بیابان باد وین اکنون اثر سعی او درین
سنخه اگر بریان فریغ بر اصل نباشد مانع تحسین اصالت لامحاله می تواند شد
ذکر این کتاب در بعضی از کتب قدیمه

در بر کوشش می بینم از افسوسم

در این سخن مخفی است که باید که بار دیگر ترتیب این چهار عنصر را تناسلی وجود و مصرفی بی ر
ساقی محتاج به ملک سانی معانی را در شیشه نعل به جود صمد پیچیده در بیای معانی آغاز کوهر
فنائی کرده و در آن شعر بهر دوکاری شیشه و بیانی قریب قصه پردازتی و در استان سخن
نمود انگیزی شیرین شده و بزرده این خوش کلام اگر در دوزخ و آن کوه غم از صلب شود و دواج
تناسلی از سر بر ویز گیرند و ا باشد و اگر بحر و کان سینه و کیسه جویز باشد با شش آن پردازند
بجاسته الحکم که بر بهنگان ظاهر شده که غامه غمیرین خاتم من اگر سینه جال دوات کذب
یاری را اسیز شود و در آرزوی مقدم استخلاص آب سینه جال در چشم آورده لفظیکه غیر واقع باشد
در زبان نمی آید و درین صورت گفته نوشته چهارمین صدق و محض صواب باید است چندین
هزاره و اما که در صدق قول خود احتجاج و مبالغه نمایم مصرع همان طبع باشد و سعت
بیانی سخن باز دوام آن خاص معانی تنگی پذیرد و لغت های معانی را از ماده خواری
خند من کلامان و بهی پدید نیاید دیگری را هم اگر سینه فکرت در زین باشد گویم حلال
در آردا کرد دست طلب باشد در نستان شاخسار سخن در آردا کن انصاف مالای

[illegible]

طاعت است چه خوش آئیده مینماید از دانش طرازیکه او فحیسه و نکته بیانی را چون دل
 در بر گیرد. اشدرن که فلایا فستاد ادا می نازکم چندین ازین اشعار طرقت می سبدم باغبان
 از کمال ^{بسیار یافته} از ازل نه بند و اکنون چینی خواهم که جلوه این سیاه پوستان را از کمال
 معنی پیرانی ملا خطه فرماید و ناخن طبع حدید افکاری که پیلوی ادا می نازک را غار و پاید
 سخن راجعت این میدانند دیگر و چه جستیا ج گفتن حق تعالی بکار اشعار آن یگان آفاق
 راجحان ابی محمد سیاه پو و در دور ارتقا و اقتصاد بر سراج کمال که است کنا و البقیه آن
در جواب عتوب عالم ملتان که بدو القفا خان
چندین بار نوشته شده از لال عتوب الفت و استاد و مار شین مورت و
 می نامد محبت برآمد ملتان که در حقیقت یکبارگی و شیوع و سوتی و یکبارگی تراوش شود و مانند
 سحاب بهر باره آید. اگر که در حقیقت شون بریا صین و از بار بار کشتاید فیض و در از دانی
 دانسته و دشان طریق یکبارگی و کلفت و هم محل طس از ریاض التیام و الفت گردید و
 گوید آید مراعات قرب و جوار که در اصداف الفاظ آن بحر مصداقت و ولا مکتوبان بود
 بدو سحر غمرا اندیشه دقت پیشه بدست آمد و پسند جوهری دریافت گردید بر آفتاب انوار
 عالم کون پوشیده نیست که مراعات قرب جوار بعدلین عقل و نقل بر ذمت همت کجا خیرم
 و اصناف بنی آدم عموماً و محکام و کارکنان شعور که این معنی ازین گروه خربشت پر روح
 تعدی بجافه رعایا و بر ایامی نماید خصوصاً واجب و لازم است که پیوسته باد بریا و ملتان
 این امر خیر انجام سلسله حینان از تباط و التیام می باشد لکن ابایالت پناه مسلمان
 که فاتح ابواب آن شده بود ساک طریق آشنائی گردیده چون شمیم این معنی از بوشان
 طور آن و الاجتهاد بشنام اطلاع و آگاهی نرسیده بود. بسیار مقتضای ظاهر در آن شیوه خود داری بنویس
 الحال که آن دقیقه شناس حر از قصب ^{سنتی} الفضل ^{سنتی} لا تقدم ^{سنتی} نموده بادی این امر شریعت
 شده اند برین خیر خواه عباد الله تیر لازم است که مراعات این امر و شیوع که متعارف و حال
 شریعت و وضع و رفع ^{مطلوب} طبع است نماید در باب جنباسی که فلافی با تمام آن ماسو است نه مای
 فرموده بودند که تفصیل آن نظر فلان ^{سنتی} در تعجب فرمودند که با وجود حق بر ابرار ^{سنتی} مسلمان و در

اعنی نامه حوادث رقم خزان که درینو چنانچه افروز محفل استیلا و الیام و زم آرد
 مجلس نیاید و نظام شود و در سایه آن نو بهار کتلی از اهل کستان محبت در پیزار و عذایب شوق
 مکالمه غایبان در پر وادایم سخن در عالم طغری و نشا پیولان بار یک بنیان دقیقه شناس بهر آرد و بی
 و محبت اوی نشان نداده اند و چون چهر شریف تر ازین منی تواند بود که نو بهار عیش صغر و کبر حزان
 محنت داند و در نا و بیوفیض شکر خنده این صانع صادق نفس سپید خوشا کس یکم بعد گاری نماید
 الهی است حکامین بنیامی شریع البیان کوشش نماید فلم علالت مرسته که رنگ طرازان مارگستان
 صدافت و ولادت است درین همیشه باز نامرست خنجر نکاشته بود که شخصی را قبل ازین مطلب
 خبری که از مرستنداده بود بدین بل مقصود ابرحیت خود آموخت و رفت مشار الیه شری خوشتر بدین
 دقیقه شناس که وقف مصاحبه و جمهور را مخفی نخواهد بود که در آن سال بابر و قیام آفت و
 سنج کلینی که فیما بین بادشاهان جسد افتد و رونو. و بود خبری که حاصل و نشانی آن
 ندانم تلخ و مالوار بود و بدین عرض قدم این مازم و صلح جرات بین نبدگان و تقدیر بود
 دایره قابلیت عرض بیرون بودند و در غفله تراخی و تعویج مانده و الاطایه است که این مقصد
 قابل آن نبود که تلخی مضائقه ذالقه بیت امرت آو گرداند و در باب آمد و رفت فواصل که در
 حقیقت متاع روی دست ایشان اوصاف جمیل بادشاهان دوی الاقدار است نه رایا که بنده
 عذب دوستی قدیم تبارکی بشعوبش فساد صاف و غبار آلوده شده بود و نه بدین ایام هیچ جویان
 الوجوه سباب صدور و در دین جماعت شده و خواهد شد و تیر حیکه و باب صدقیت و محبت الیام
 و نبیلاف این طبقه علیه و آن دو دمان ولایت نشان که قدما می و آمال جهانیا نیست تخریر با فیه بود
 بر اوقفان و تهی کاهی مخفی نیست که مقتضای بالودیتکم الیه جماعات و تراجیحی بن علی
 عیض آن باشد محاسبان بیایا است کلشن اقبال آمد دولت قویته القویم استنار زیافته داند
 آثار مودت این دو دمان و اولاد و حه اقبال نشان آن دولت خضرت و نصارت پذیرفته
 درین صورت تجزیه این قسم بنیامی معتبت الارکان که حوادث روزگار و در فکر زلزل
 آن سر در گریان و گشت حیرت در دمان ماده به و با فساد و مازل آساکس چون فتای
 که والد و کرب السوء او بود و وارده خبری که مرسوم و استند و بدان سبب است

و سر بلندی و جان فشاری لشکری است از قولی باش نصرت تماش که در شیوه شجاعت و دیانت
از مشحان روزگار ستاز و تاریخ شعله بار و شنائی بخش چراغ انجمن اندک است این طبقه علیه از قول
ایقانی و نوکریست که خردی و بزرگی مقهور باشد بلکه از حق زدن بخدا بی روی و میگردند حیات
نشان نمایند و حقیقت جرات جفاکش و خلاص عساکر طریقت معلوم بگمانست بهتر است که بدیاب شقیه
گفتگو نموده از آن مقوله حرفی نگویند و الله الحمد و الله که علی حضرت ظل الهی در یک دیده آگاهی با
ستان نشان می دهد و الا قدر کار کامش فدیای بسیار به حضرت ملک نشان از قانع و زنده و عظمت
و نشان خلف صدق ایام از نظر الطاف بی پایان حضرت که در میان از ده اندک بقضا جوییم
که لازم ذات این سلسله علیه است گوی دانش از میر تر و خردوان بوده اند و قطع فصل مهمام نام منوط
برای رزین آن برگزیده نفس و آفاق است از بد و جلوس و از یک بدیاب بهمانانی ارکان بدولت
و اع ۱۱ حضرت مسطر الوافق قنلباش در مقام بندگی و اطاعت و انقیاد و وفای به داری بیشتر از
زنده علی از روی خاطر آنست که چون بقضای تقدیر ازلی از قوت عظیم جانشپاری رکاب نیست
خاقان ضوان کمان خلدیر بر فردوس میخروم مایه اند بلای قیام در ک نقد جانزاد و راه برگزیده نشان
صرف نمائید که از عهد عشری از عشق و اندکی از بسیار اخلاص و اعتقاد و فی بیرون آمده باشند و حقیقت مصاحبه
بادشاه الاجاه و م ساطع و مرشد خواهد بود که بمعنی اخور عظیم است با وجود کثرت حیثیت نهایت قدرت و
کمال استقلال مگر احکام بالمری و حد ولایت خود نوشته در شیدایی صلح و صلاح نهایت مبالغه نموده بود که دنیا
چنان نمایند که لوری منافی امور مصالح و میان باشد و توقع باید و در طی این است هیچ ساخته بود که باطنی بختم گزار و خمر
شناس و قیقه نایب بجهت تقدیم لوازم تنبیه و تعزیت و ستاده خواهد شد و بگذران غصه که جان با گذران ای نام نهاد
باید ایچ بدشاه الاجاه و بر خصصا نظر از او ایچ گذران تعیین نمود بقیان و ستاد و ایچ گذران که بر رفیق
ضای فدیایان بیدلت عظمی باشد و واقع نیست نهال آفاق جهان از فروع خویشد و ایچ اقبال از نشو و نماست پیوسته
الو بکتابات را که حقیقت از مقوله کمالیات و جانیست مفتوح و شته در جاع مهمات منون از ذکر بیزو
اقبال بیزوال صوت انجام باید کتابت بیکی از آشنایان خود نوشته اند
چون سلام دوستانه را در تجدید حسن قدیم تاثیر دعای یوسف در حق زلیخا و دعای یارانه
را در حیا می رسوم عافیت ویرینه اعجاز معیجی بامی باشد که از ابور و دبشهر صحت

بجای غنجان سر از زبانان نوشته عرض مخلصان

مصدق الاول آنکه نمیدانم لاشک و در عین حد و احصا چون بران سلم سلم داشتند است و از بیجا
که خاتمه قاصد بیان در صد و نقد و القاب حلیله و اوصاف جمیله بی پایان آن عظیم الشان
زیبای الارکان که از مقوله نمیدان در یاد جو و میبودن همچون بسوس در نمی آید خاموشی
در مقام بیان امریکه از وسع نطق خارج باشد زانب مناب علی اللسان میباشد
چه آنچه در طوطا زبان نکتید عجز سخن طراز زبان بیانی ادای آن می نماید اندر اعطف عنان
ازان و ادای بی پایان نمود و بر آت ضمیمه خورشید ضیا که از مفضل عنایات خالق ارض و سما بجلی
ست نقش و منطبق خواهد بود که رشتن سبزه از زمین قاصد زبان بعد از بارش اطلالان باران
بی پایان زبان بشکر احسان و ادای شکر بر و آستان انبیا ان کشودن است و درین
صورت پوشیده نخواهد بود و هم بطریق آن حاوی لطف عجم را به گاه بهره مندی از دریافت
حاصل نموده باشد چه پایه زمین این لطف خیر تر قریب خواهد بود و غریق در بای عرق خجالت
را اگر فراغی از دست و بازدن حاصل آید خبر عجمای تقائی ذات ستوده صفات دوام
و ابد قنیه همچات این سجده بر می آید امید که پیوسته عساده نرنگی و مسدود نرنگی

بسم الله الرحمن الرحیم
و اما شریف یعنی نام مروت حاتم که بطراز قیاس یوسف فی اخیان یعقوب مطر است و دل
مشتاق که ساکن بیت الحزن است تیاق بوده در اتر از مدد الحمد و الته که نور حسد بید
دار اسلام آشنائی بجاری صحت ستوده آن سرگروه ارباب دریافت چون حدقه زبده
اصحاب شیش بنور انوار معجور و از دست انداز خزان سر و جهری ایام مستور است امید که همواره
از اصحاب عین الکمال و حصین حصین حرز الهی محفوظ باشند حال مخلص بعون عنایت رحمت
بر و خیر گذر است دیر روی تردوات خاطر السبته و در حصار توکل نشسته گوش بر آواز مبین غنمی می باشد
و از برای دل بهانه جو اینچ دست آویز تسلی می تراشد بخاطر خزان میرسد که نقد فکری که درین
ایام از معدن طبیعت استخراج نموده بجا اصلاح خدام رساند چون ضیق وقت مانع از ارسال تمام
آن بود آنچه میسر گردید روانه بر موفور الشکر و ربیع و اصلاح محلی ساخته پیوسته با اعلام محتاج
و ارسال بر بزرگان طبع و لاج مخلصان را درین منت خواهند ساخت **تجلیاتی که**

قدر دانی و مخلص پروری بوجو دسامی گرامی بفرین و آراسته بوده همواره مسودا مائل و احسان
باشند و در غنی نواز شامه ساهمی انطاری با تخلف طبع و طبع استخراج اعتدال و رفع غبار آن کلال شجاعت
سجایط لایزال شده بود و برب بن شمر حراف را اگر آن تزییات قرین منبوع حال برگزیدگان آفاق
نواب دشواری بود گو ای دل حقیقت مترل آغای لجه که با وجود بکجابی و یکتادلی باز شهادت
علین است در ثبوت دعوی خلوص بحقیقت این اخلاص کیش کافی بود و چه خبر بدستار خلوص
عقیدت اندکان به و نمی که در گرو کساد می گم شده باشند ثانی اشین خارق عادات است مورد
این احسان چسان قدر آن نداند و صحت ذات شریف چنین قدر دانی را فوزی عظیم شمارد و چه
زبان از عدد نه شکر مرده صحت ذات کامله ایسیات ملکی ملکات بیرون آید صاحب بحرمان سعاد
عصمت طاهر است که این را و این شین کج از و را از آمد و رفت منسوبان آن عالمینان و ال ملک
ملاع حاصل نمیتواند شد اگر در رسال اخلاص نامه تقصیری شده باشد که غمیم عذر آن
عامه شاکسته را فزده سلامتی و دوست کامی آن مرکز از نه کمونی و ملکی ضلعانی بجا
نوشیانی انسانی است توقع دارد که کوتاهی این طرقت درین قسم امور که معلوم خاطر در یافت
ست بعفو مقرون و با ستم از رسیدن مرده جبر این کسر می باشند آفتاب پایتالشان از آفتاب
و سیاه تواند بود ابدی اطلیل باد **کتابستیکه بوزیر خراسان نوشته**
اند ماربعین کاربزر متطس و که بتقیه منفی باد و پورا آمد شد روان و زلال منبوع بلاغت که از
عین ظاهر و دوات آن منتخب دوستان در دوران آمده بود و لقب ملکان دادی متوق را عذب
البیان و طلب اللسان گردانید چون شیم پیرین که بعد از شین بوسنی و حب نصب از غمی تهلج
بعقوبی گرد و نهال نه تعاش در هزار آمار خج شک سال و مانع دوران پایه است که زیرش
رک ابر خامه باران طراوت شکفتگی تواند یافت لیکن باغیر از روغن نفیسه قیبه شکفته النواح و دستان
و دایمی نمیشوند داشت قوافل روح آن گلدرسته و الا بتغایب اختلاف شمال و مسابا متواتر یاد
مکتوبه به عالیجه حاج علیخان سردار آذربایجان
نوشته شده پیوسته سمن دولت و کامرانی در زیران و کسب حصول مطالب این
مویا بجام خواش در دوستان با و سواد و خامه محبت طرقت از بهشتیان

بایا مکان مقدس در غیره متغیر شد که ششصد و شصت و نه سال را با خود دارد که لازم باشد و خود را بنده خود سازد
پایه شد آمد بدست بیکه بجایگاه حاجی علیخان سردار اورباجایان

تا سنج دارانی وجود و کارگاه اسکان بتار زین فرخ مهر تاجان عاجز را بخت گنجاف طلال
و انوار و قماش شب ندر سوزیل منار را با نذرانه قامت هر یک که ساکنان این سرخ خشیا با تمام
مهرساند دست دولت بازو شکیستی می دکان و مهیت مشو تحصیل ملل عید غنایت و انجان چایان پس
حال مال خدام و الامام منبع المکان فرخ الارکان عظیم الشان جامه آروی قباله و ارباب کمال
نصرت بخشیدم دکان مخطط سال افضل افضل طراز دوره ارفا تمام مجد اعتداد و سیاهی معد
کسته سی رده الساج شیر روی و برتری سر لوم دیوان دسی فال مراد و قفاران ندان مسیحی و ده از

طوارق حدیثان حوادث دوران رباب بادر بلوح عرض می نگار و در حینکه این خود من بجهتیک
نامی بی پایان کف غبار و در میرا سی بی انتمای ماضی و غابر سار و ده که آیا بجهت پیشه غایت
بکده بطریق خرق عتاد و سوال فرمان محمد پیمان جوشن و میرانی عجب کار سی پنجاهی کل موم موئی

در خرم و دکنون جنگ مند و غزالان و ششی سره بین یاسی سبک جلالی دکن دست چرخ جوی جبهه
منه و یان استا جیون نامیان میکشاید و ششم سپهری از مصه جمو حسن رعایت تسکینان چرخ
ساکنان او به بیت الاحزان می آید که درین آستانه میر غامه اعجاز نگار چون از خصه خود بهار که از ششم

کل سنبیل می باشد و باغ آگاهی رسید صبح صادق بکند خیال این غلط اندیش را فو قی ظهور و میدانی
صدای پای قاصد طلقه افغان قبول گزین آینه کشید و دماغ را از ساندان نواز شش ماه که کیفیت
انفاس عیسوی بر دوازده گردانید کاسه چشمه راوار و از بارانین صحن چرخش را جبهه دلین طلقه و خشان

روشن شد شخص استقامت از سور این سرور و مونس سینت چون عظام فات بل قبول و نحوه صورت خست
پوشید و چون دزد داران که از عده و تخم برید ان ملال عید ششم بشن گردن و خوش و غمان کشید احمد
معلوم شد که بنوعی نهال عجاز با برود و صحنه طایف شربت ایک لذت شد اتفاق این خوشدلی

در کام باوه هوش چه از شاد و کامی به جام بود که شربت جبر است که بچه بان از عهد ادای تنگ آن است
بر لعل و بویور که دوا عبارت و آن و گران در الفاط و معالی آید در لعل و عجز و بیچارگی حیات
و در خلوت چاره گری و بیچاره و اما این است که می دهم سگانه نشان و اما این است که می دهم

کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲

که مسافران بجز و خردگانی خوش قماش که شایسته ارمان محفل خلوت است کل باشد شایسته
 جمال و دار سلطنت غنچه و دلال فرستاد که هر قسم متاعی که در مخزن دامن رسته بازار زبان و نس
 کوچکی سیو و چار بازار خط کبشت لب آبرو و بساط خط بنا گوش و در بر و دوش دست و نشان احد
 طبعش بهر سبقت در آن وقت خرید و ترانوی ترنجیده به جود آور ندکر شاند تار و بود قماش
 تجتخت تخت نواند نمود و بعد از آن دو دو گفت و شنود و چهره شاد به مقصود در گلرنگ شرمساری
 دید و از سنجیدن این حرف پاری بان گوهر های گران بها خالت کشید اکنون چه کرد که بایکد از
 گفتنی سطر میخوانده ناگفته بر جای مانده امید که حد تقصیر پذیرفته و عباد افعال از مظهر خطا و قوت
 گرد و گشت است که روز بر خراسان نوشته شده عمر
 بود که سیاه خیمه نشینان رفوغم نقوش آغنی لیلی ترادان معانی که چون آب حیوان در روشنی
 دیده انسان جز بر دسواد نشین نیدارند یقیناً است که کرده ای بی بسود وقت محبوب طبع
 نوشته باد به اعتراض و کنه گبران قیاسی از دایمی رود تا آنکه درین ایام سعادت انجام حسین
 ایغای عهد آراسته بهرخت شیرین حرکانی نشسته روی برگ گل موری از انقاص عصیان دقیقه
 در ضیاعی جنتکین دلبری رسیدند رتبه فو و روح صحت مناج شریف خدام فرشته احترام را
 که در شوق الکام خنود دشتند رسانیدند و آنچه از ستاج آخرین رد دل محبت قرین دیدند نمایان
 چیده بود با دشر آن شایاش و تحسین نشینند رسیدن فزوده صحت متواتره متوالی دسایه
 زدن و رفی آوردان ایام و لیالی و اقدام اعتبار تاریخی سلم فحالی باد که تا بینک به العالی
 سردار آفرینان نوشته شده کمالات لایتنان فزوده بین شهر و کان نوشته
 دانش و آردگی بهشت گشتن سینه مهر و سکوت بلبشنا کتری محمدت سگالی زده شکار
 اظهار شوق فانی بال اسبابی خود و بهریت داشت که درین نالیم التفات تحت بهر تهنان تفار
 محبده اغیلق بهر خطر برگردانید اظهار شکر احسان را حواله بجز ارادای آبی که تانی آستین
 طی لب است نهاده عبادان مرضیه بسیمات آگاهی نماید امید که کار واهی نشانی فایز از برکت

کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲

کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲
 کشتن ۱۱۰ یقاری بیان ۱۲۱۲

